

*Metges rurals:
curar, alleujar i
consolar*

*'La Sabateria':
una llibreria
plena de
personatges i
aventures*

*Els artesans
digitals que van
burlar-se de la
crisi dels 40*

*La generació
d'intel·lectuals
del terròs*

*Què passa amb
els nostres joves
quan se'n van a
la capital*

A.MIQUEL

Concurs de conducció de carretilles elevadores

Fira de Sant Josep, 17 i 18 de març. Mollerussa

APUNTEU-VOS al 973 71 71 51

Linde Material Handling

Linde

www.amiquel.com

LLEIDA: Ctra. Nacional II, km 480,9 - 25222 SIDAMON - Tel. 973 717 151

TARRAGONA: Ctra. Pla de Santa Maria, 283 - 43800 VALLS - Tel. 977 613 781

ANDORRA: C. Dels Barrers, 21 AD500 SANTA COLOMA - Tel. (00376) 72 72 10

Índex

- 4** *El vinagre elevat a la màxima expressió*
- 18** *La generació d'intel·lectuals del terròs*
- 24** *'La Sabateria': una llibreria plena de personatges i aventures*
- 32** *Primer, cura. Si no pots, alleuja. I si no, consola*
- 36** *Els artesans digitals que van burlar-se de la crisi dels 40*
- 42** *La Passió de Cervera, amb el teló a punt de pujar*
- 48** *Què passa amb els nostres joves quan se'n van a la capital*
- 53** *Meritxell Gené*
- 58** *Maria Mercè Marçal*
- 60** *El Parc Nacional d'Aigüestortes*

Descarrega't gratuïtament l'app:

iPhone

Android

Director: Josep Anton Pérez

Redactors: Cristina Mongay, Josep Anton Pérez, Marina Pallàs i Jordi Bonilla

Noves tecnologies: Robert Garcia

Fotografia portada: Josep A. Pérez

Disseny i maquetació: Albert Mitjana

Gerència i Publicitat: Esther Barta

Administració: Carme Baró

Impressió: Lerigraf, S.L -

Edita: Plandora Continguts. Plaça Manuel Bertrand, 2, 1A Mollerussa Tel. 973 606 329 ww.territoris.cat

Dip. Legal: DL L 480-2015

Editorial

Persona 1: Ostres, quina brusa més guai! On l'has comprat?

Persona 2: La vaig veure a internet, va ser difícil... Vaig estar remenant i remenant però, al final, he trobat el que m'agrada. És cert que, pel que fa a la qualitat, t'has de refiar del que es diu a la pàgina, però tampoc em preocupa massa perquè ho puc tornar. A més, pel preu que té... No em suposa cap problema.

Persona 1: Però és una mica fred, no? Això de trobar-te davant d'una màquina sense poder preguntar ni que ningú t'assessori, sense emprovar-t'ho... Molt innovador, però em sembla que es perd l'essència de sortir de compres.

Persona 2: Aquesta és una actitud antiquada. Preciament, el valor de la tecnologia és no haver de sortir de casa i, així i tot, poder remenar i escollir. I escolta! Els preus quasi els poses tu. Una meravella.

Persona 1: Però jo tinc botigues de tot tipus, al meu barri. Puc triar i remenar, surto i faig vida social, conec els propietaris –que, a més, sé que m'aconsellaran i em proposaran novetats–. Ah! I el preu no ha de ser tema de discussió: primer, perquè així col·laboro en l'economia del poble i, segon, perquè tinc la garantia que estic comprant un producte de qualitat que, per regla general, no em caldrà canviar. A més, coneixes la satisfacció de fer-la petar amb la gent del territori?

Persona 2: Prefereixo remenar per la xarxa; hi trobo de tot, el preu em permet comprar més i, de fet, jo no puc perdre temps a les botigues ni de xerrameca. El meu temps el vull dedicar a altres coses.

Persona 1: Si molta gent actua com tu, en poc temps tindrem tots els pobles deserts, convertits en ciutats dormitori. Desapareixerà la vida social i les relacions humanes. Per altra banda, pensa-ho; estàs afavorint grans companyies que no col·laboren en l'economia que pot beneficiar el benestar el teu entorn.

Persona 2: Així, què he de fer? Resignar-me a les quatre botigues del poble, als catàlegs que ofereixen? I, a veure, de vegades el preu pica...

Persona 1: D'oferta sempre n'hi ha si tens interès a buscar-la. Sobre el catàleg, els comerciants poden saber què tenir a les botigues sí, justament, tu els compres i els proposes gustos i preferències, que amb tota certesa tindran en compte. D'això se'n diu 'relacions humanes', 'convivència'... I la qualitat i la durabilitat dels productes segur que justifiquen el seu preu. A part, si s'ha de fer possible que els pobles continuïn tenint activitat, que la gent es relacioni, que prosperi l'economia, donar possibilitats perquè els joves no marxïn... El comerç és un dels pilars que ho pot fer possible. Evidentment, amb la nostra complicitat. Així que surt a comprar com déu mana, que jo, m'hi apunto.

Text: Josep A. Pérez
Fotografia: Josep A. Pérez

El vinagre elevat a la màxima expressió

Vinagres Badia representa per Mollerussa el referent de l'activitat industrial i emprenedora de la capital del Pla d'Urgell, un reducte de la importància que va tenir el sector vinícola en aquest territori. La família Badia ha mantingut la seva activitat, fent front a les situacions que han viscut cadascuna de les cinc generacions, i adaptant la producció als segments de mercats més apropiats en cada època

Vaig iniciar la conversa amb la Judit Badia amb la meua habitual predisposició a escoltar i aprendre. El que es feia en aquesta vinagreria va despertar la meua curiositat sobretot pel boca-orella del públic mollerussenc i per la intensa presència a les xarxes socials de la marca Castell de Gardeny.

Com a mollerussenc, les referències que tenia de Cal Badia encara es remuntaven a aquella bodega del carrer Palau on els meus pares m'enviaven a buscar els licors a granel i les barres de gel per la nevera de casa. També recordava la fortor, cada cop que passaves per davant de la vinagreria, i l'Agustí Badia -quarta generació- amb una bata blava al costat d'una gran tina de fusta. Això és el que té disposar de solera generacional, que et recorda aquells detalls que s'identifiquen amb una part dels teus records.

El sentit de la vinagreria es remunta al 1908, de l'emprenedoria d'Agustí Badia, que va fundar la destileria en una època en què aquest territori era bressol de la vinya. Del celler en van sorgir vins, licors i brandis, una activitat que en poc temps va créixer de manera considerable, permetent a Tomàs Badia (Tomasset) desplegar una important expansió del negoci.

Però després d'uns anys àlgids de gran expansió, la tercera generació va patir el declivi de les circumstàncies polítiques i estructurals del sector, que van obligar a reconduir el negoci, deixant de banda vins i destil·lats per centrar l'activitat en el vinagre. Ara, dirigia la tercera generació Agustí Badia. La tenacitat i l'esforç i la lluita contra les adversitats va permetre mantenir l'activitat i passar el relleu a Agustí Badia Martí -quarta generació- que va continuar el cicle de l'especialització engegat pel seu pare.

Amb aquesta pinzellada històrica he volgut posar en context la trajectòria generacional de l'activitat, que podríem dir que, d'alguna manera, es va transformar amb l'actitud visionària d'Agustí Badia Martí, que va convertir l'especialització en excel·lència d'un producte que fins aleshores es considerava residual en els àmbits gastronòmics.

Agustí Badia Martí va buscar la complicitat de Francisco López, professor de la Universitat Rovira i Virgili, per elevar els vinagres a un àmbit qualitatiu, de manera que es poguessin apreciar amb un perfil similar als vins. D'aquest projecte en va sorgir la marca Castell de Gardeny, una marca que ja havia registrat el seu padrí, i que va marcar una nova trajectòria de l'activitat familiar. La vinagreria mollerussenca llançaria el primer vinagre de moscatell, un producte atrevit en el sector, que va marcar l'inici d'una nova trajectòria.

L'aposta arriscada d'Agustí Badia Martí ha permès la conti-

nuïtat de la quinta generació, gestionada per la Judit i la Marta Badia, que han recollit el relleu incorporant tecnologia, creativitat i divulgació, del que elles nomenen petites joies, impulsades per la visió tècnica el seu pare.

La Judit i la Marta han pres les rendes del negoci, de manera modesta, acceptant la realitat d'una activitat familiar que no pot competir amb les grans indústries, però que s'ha marcat el repte d'arribar amb intensitat al mercat local, treballant intensament en la innovació i obrint la vinagreria al públic per tal que es conegui el patrimoni industrial i econòmic que va significar la seva empresa. Per altra banda, així també estan donant a conèixer un producte que s'ha de convertir en complement indispensable de la gastronomia d'excel·lència.

La Judit explica, apassionada, que la visió del seu pare va ser la que va garantir la continuïtat de l'empresa. M'explica que ella, com a enginyera química, i la Marta, provinent del sector de les Belles Arts, no haurien tingut futur en un altre escenari empresarial. Agustí Badia Martí va marcar el camí de la marca Castell de Gardeny.

Ara la persistència i la feina d'ambdues Badia no tan sols està quallant en els sectors

gastronòmics de qualitat, sinó que estan treballant intensament en el reconeixement de l'expressió del vinagre en l'entorn dels sommeliers i en les facultats d'enologia, participant en tastos i en tallers en els quals es treballa en l'estudi del què ha de ser un autèntic producte vinícola d'alta gama.

Per altra banda, Castell de Gardeny també treballa en complicitat amb altres productors del territori per tal d'elaborar productes amb personalitat, com és el cas de Mels Alemany, una aliança de la qual n'ha sorgit l'Agredolç amb mel de taronger. Una complicitat amb la qual es vol reivindicar la territorialitat, amb altres elaborats com el vinagre de merlot, moscatell, vermut, cava i poma, entre molts altres.

La cinquena generació de la família Badia també fa una aposta per la pedagogia, és a dir, la coneixença del que ha estat l'activitat, obrint el celler o la vinagreria a visites escolars o de grup. Una iniciativa que té la voluntat de donar a conèixer un reducte del què ha estat la història de Mollerussa i l'emprenedoria de la seva gent.

Gonzalo Bernardos

Reptes de l'empresa de Lleida
en una economia global.

Continuïtat de l'empresa familiar.
Quan s'ha de vendre?

Dijous 22 de març

HOTEL CONDES DE URGEL
(Pàrquing gratuït a l'hotel)

ACTE GRATUÏT
CONFERÈNCIA + REGRIGERI

18:50 h. Recepció d'assistents i acreditacions

19:00 h. Presentació de la conferència i de ILS LLEIDA per Francisco García Cañadas

19:15 h. Problemes més freqüents en la successió de l'empresa familiar. Joan Navarro (Advocat)

19:30 h. Pausa - cafè

* * *

19:45 h. Reptes de l'empresa de Lleida en una economia global.
Continuïtat de l'empresa familiar. Gonzalo Bernardos (Economista)

20:30 h. Torn de preguntes

Places limitades. Confirmar assistència a info@ilsadvocatslleida.com

ILS
Lleida

advocats i assessors

C/ Bellvis nº 22 - 25670 - Termens T. 973180476

C/Enric Granados 88 5º 1ª - 08008 - Barcelona T. 933683317

www.ilsadvocatslleida.com info@ilsadvocatslleida.com

Amb el patrocini del mitjà de comunicació:

territoris.cat

Amb la col·laboració de:

Les noves estratègies del mercat immobiliari

De tots és conegut que el sector immobiliari ha sigut un dels que més durament va castigar l'escenari econòmic a partir del 2012. Un gran nombre de petites i mitjanes empreses es van veure obligades a tancar portes, i les que van resistir no els ha tocat altre remei que reinventar-se o buscar noves estratègies adaptades a l'evolució del mercat i dels hàbits compradors.

Tot Vivendes ha sigut un dels exemples de resistència en el sector immobiliari a Mollerussa. Una empresa familiar capitanejada per Elena Gatnau, una graduada en Joieria i Gemmologia que es va incorporar a l'activitat familiar l'any 2014, amb l'obligació d'evolucionar al sector de l'API. L'Elena es va especialitzar com a agent de la propietat immobiliària, i va completar els estudis com a Pèrit Judicial Immobiliari, amb la voluntat de garantir la millor atenció als seus clients.

Després de l'arrencada, Tot Vivendes va evolucionar rubricant una aliança amb la companyia Comprarcasa, un dels gegants immobiliaris, que va permetre a l'empresa mollerussenca millorar el seu posicionament en el sector, obrint la seva oferta a nous mercats.

Elena Gatnau explica que l'empresa ha tingut l'habilitat de treballar aspectes distintius que han personalitzat els seus serveis, destacant que més que agents immobiliaris, es consideren assessors, tant en l'aspecte de les compres com les vendes. És per aquest motiu que han implantat la norma que diferents assessors tractin la part compradora i la venedora en les operacions.

“L'empresa ha tingut l'habilitat de treballar aspectes distintius que han personalitzat els seus serveis, destacant que més que agents immobiliaris, es consideren assessors”

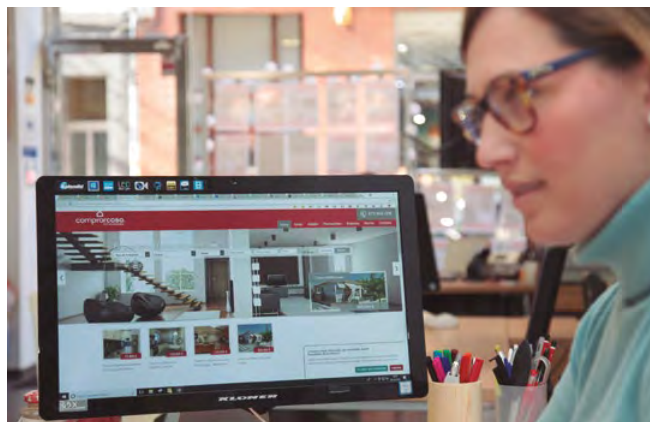
clients, que poden constatar la imparcialitat del personal amb què tracten.

Respecte a la situació actual, Elena assegura que actualment hi ha una important demanda d'habitatge gran, donat que les promocions de la bombolla immobiliària havien posat al mercat pisos de dues o tres habitacions que es van acabar exhaurint. Per altra banda, també explica que la caiguda de la bombolla va obligar les entitats financeres a reduir el crèdit i aplicar condicions que en la majoria dels casos fan impossible l'accés a la compra a les rendes més baixes i a parelles joves. Aquest escenari ha sigut la conseqüència que s'incrementi el mercat de lloguer.

La situació actual també ha obert un mercat als inversors, que consideren l'habitatge de lloguer un millor pla de futur que les imposicions de les entitats financeres, o dels mateixos gestors de plans de pensions.

Comprarcasa-Tot vivendes, no ha fet més que desplegar l'enginy per adaptar la seva oferta a les noves circumstàncies del mercat, tot amb la voluntat que el client sigui el millor ambaixador de la qualitat del servei, en detriment d'altres estratègies més agressives i mercantilistes.

La seva oferta de parc d'habitatges i el catàleg de serveis el podreu trobar en el web comprarcasatotvivendes.com o directament al carrer Arbeca, 3 baixos, Mollerussa.

GATNAU **i** associats

a s s e g u r a n c e s

Domènec Cardenal, 7 B

25230 MOLLERUSSA

Telèfon: 973 60 37 73

Fax: 973 98 05 10

e-mail: gia@gatnauassociats.com

www.gatnauassociats.com

comprarcasa.

TOTVIVENDES

C / ARBECA 3 Bxs MOLLERUSSA

www.comprarcasatotvivendes.com

973.60.60.08

Afrontar els reptes de viure el nou segle, Fira Salut i Benestar de Benavent de Segrià

És admirable com el territori treballa per difondre els seus atractius! En un gran nombre de pobles s'han trobat arguments per atreure turisme i visites, agents que representen diversificació econòmica de les activitats tradicionals. Benavent de Segrià ha estat un d'aquests municipis. Des de fa cinc anys, ha incorporat al seu calendari d'activitats un certamen que ha comportat un increment respectable de coneixença del poble: la Fira Salut i Benestar.

Actualment el municipi prepara la seva cinquena edició amb la voluntat de consolidar la convocatòria, incorporant nous espais i incrementant la presència tècnica i pedagògica, combinada amb els espais expositius. Segons explica el regidor de Promoció Econòmica, Antoni Carré, la Fira Salut i Benestar se celebrarà els dies **7 i 8 d'abril** i comptarà amb la participació de mig centenar d'expositors, els quals presentaran els seus productes en el nou espai expositiu.

En aquesta cinquena edició de la fira, l'Ajuntament inaugura el Recinte Firal amb l'objectiu de millorar la imatge i la funcionalitat del certamen. Els organitzadors també han incorporat al programa més xerrades tècniques, que permetran professionalitzar el certamen; i una àrea pedagògica que es complementa amb un programa de tallers, que permetran al públic participar més intensament en les propostes de la fira.

L'organització no ha deixat caps sense lligar, i també ha programat un seguit d'activitats per als més petits, habilitant un espai per al públic familiar. En aquest sentit, el visitant disposarà de servei de bar amb propostes gastronòmiques del territori. Filant prim en els detalls, també s'habilita una zona restringida adaptada a les activitats de meditació i altres disciplines formatives i terapèutiques, que necessiten silenci i ambient adient.

Una proposta que es complementa amb el Fòrum Open Lleida, un espai per tractar la

“El municipi prepara la seva cinquena edició amb la voluntat de consolidar la convocatòria, incorporant nous espais”

Salut emocional, dins del certamen, que té com a objectiu construir noves realitats amb eines que faciliten la transformació dels entorns personals i professionals.

És evident que en un certamen d'aquestes característiques, el consistori compta amb la complicitat de les entitats del municipi, i per aquesta raó s'ha dissenyat l'espai Benavent, des del qual les entitats del municipi presentaran les seves activitats, un reflex del dinamisme social, cultural i de lleure del municipi del Segrià. En consonància amb això, al llarg del cap de setmana, es podran veure una col·lecció de maquetes de les esglésies de la Vall de Boí, una selecció d'artesanania amb fusta, punta de coixí i altres treballs manuals de les dones de Benavent.

Pel que fa als noms propis de la Fira Salut i Benestar, el dissabte 7 d'abril, inaugurarà les xerrades el Psicoterapeuta Estanislao Grau, amb la conferència 'Gestió Emocional, una manera d'introduir en la manera de gestionar les nostres emocions des de la psicologia humanista'. També hi participarà el psiquiatre Antoni Castrillon, amb la trobada 'Emocions i Salut'; el membre docent de l'EAP Guillem Grau, que farà una introducció al Mindfulness, com a resident del monestir budista Soto Zen Bansho-san Wako Zenji.

El besant pedagògic el completarà el Doctor Leonardo Romero, que parlarà sobre Radiolofia, una manera de visualitzar la possibilitat de convergència de la medicina olopàti-

ca-acadèmica amb la medicina alternativa-complementària. El dissabte clourà l'espai de xerrades amb una taula rodona en la qual participaran tots els ponents.

Les propostes tècniques continuaran el diumenge amb la conferència de Joel Cañizars al voltant de l'Alliberament de càrregues ancestrals, les constel·lacions familiars, i els condicionants de les vides passades'. Maite Yago li prendrà el relleu amb la xerrada 'Calibración Energètica', una manera de canviar el suport vibratori dels patrons antics perquè es pugui fer el canvi.

'La meua experiència' és el tema que exposarà la Vanessa Galindo, en la seva proposta del diumenge, on aprofundirà en la nutrició terapèutica per sanar el cos. A continuació, es donarà pas a la Cristina Salvía amb 'Necessitats emocionals de les mares', dirigida a qualsevol persona que tingui relació amb la maternitat. Ivan Bermejo tancarà les xerrades amb 'Conèixer la teua Història familiar', una conferència que tracta la importància i la incidència vital de les malalties de la boca.

En l'espai Tallers, el dissabte començaran les activitats amb el 'Taller de Mindfulness', que impartirà en Guillem Grau, per continuar amb la Mercè Carbonell, que durà a terme un taller de suc i un tast de begudes saludables.

El diumenge obrirà les activitats de l'espai Taller les activitats de Martalicia, per aprendre a fer olis essencials i sabó de mans. Continuarà el taller 'Ritual neteja sagrada i neteja de cases', que impartiran Rosò Gateu i Àngels Pont. El mateix

diumenge es podran conèixer les qualitats de l'Àloe Vera, que explicarà en Toni Ribiralta.

En l'espai Meditació, el programa l'obrirà el dissabte la Montserrat Ruíz i Celia Tella, que dirigiran el 'Taller de Chikung-Taichi', la gimnàstica energètica xinesa. I seguirà el 'Taller Grupal de Sensacions Energètiques', dirigit per Oro Alquimia, una tècnica que permet reequilibrar el flux d'energia pertorbat en el disseny de cada persona.

El diumenge es podrà participar en l'espai Meditació, en el taller de Meditació-Sanació Akàshica, que impartirà Imma Hernández, un viatge al llibre de Vida, amb el que es donarà resposta a les inquietuds personals.

Benavent de Segrià pretén donar eines per afrontar els reptes de viure el nou segle amb la nova edició de la Fira Salut i Baster. Podeu consultar més informació al lloc web <www.benaventdesegria.cat>

V Fira Salut i Benestar

B Benavent de Segrià és fira

Lloc: Plaça de l'Ajuntament

Fira multisectorial i de teràpies naturals. Inclou conferències, tallers, stands i espai infantil. Tots els actes són gratuïts.

Organitza:

7 i 8 d'abril de 2018

Horari: 10:00h a 20:00h

Col·labora:

Ajuntament de Benavent de Segrià

Diputació de Lleida

facebook: fira Benestar Salut

Info: www.benaventdesegria.cat

Petit Xiroi

Restaurant

Menú diari Restaurant Enoteca Events Terrassa

Bona Fira de Sant Josep

Obrim de dimarts a dijous i dumenge de 13.00 a 16.00 h
Divendres i dissabte de 13.00 a 16.00 i de 20.00 a 24.00 h

C/ Vilot, 2 · VILA-SANA · Tel. 973 71 27 04
www.petitxiroi.com

PROTECTOR D'HERBICIDES I ROSEGADORS

Fàcil de col·locar
Econòmic
Fabricat amb polipropilè
i tractat amb anti-UV

FRUITER · VINYA · OLIVERA

El protector ofereix una defensa pràctica i
eficaç de l'arbre amb tractament d'herbicides,
rosegadors, forts vents...

Bona Fira de
Sant Josep

ACUDAM

Ferrer i Busquets, 2 · Tel. 973 71 04 04 Fax 973 71 04 53
25230 Mollerussa (Lleida) · www.acudam.com

Les assegurances per als riscos més quotidians

El teu fill s'aixeca, esmorza, es renta les dents i va a l'escola amb autobús. Si tingués **un accident durant el trajecte**, l'assegurança de transport el protegiria.

Entra a classe i surt al pati. **Cau i es fa mal**. Una altra assegurança (la responsabilitat civil de l'escola) se'n fa càrrec.

Ostres... És l'hora de dinar. Sembla que **aquestes verdures no estan en gaire bon estat**. No cal patir, la pòlissa de l'empresa de càtering n'assumirà les conseqüències.

Ja n'hi ha prou d'estudiar, ara cal fer esport. El teu fill va a la piscina municipal, **que també està assegurada**, ja que ha de tenir una assegurança de responsabilitat civil a tercers que respongui en cas d'accident d'algun usuari.

Després aneu a jugar al parc. Un altre noi té una petita rasxada per culpa **d'un gronxador que no està en bon estat**. El parc és de propietat municipal i també està assegurat.

Ara juguem a pilota. També et va passar a tu quan tenies la seva edat: **vas xutar la pilota en direcció al vidre de la botiga de llaminadures**. Qui paga? La responsabilitat civil de la teva assegurança de la llar.

Millor que no passi res d'això, però si la fortuna es torça, no pateixis, perquè tots els imprevistos poden estar perfectament coberts.

Bona Fira de Sant Josep

Plaça de la Sardana, 2 · Tel. **973 60 34 63**
25230 Mollerussa · www.asurbrok.es

#E2KBROKERNET *cor de corredor*
Xarxa Nacional de Corredors d'Assegurances

D'AVANT DEL QUE NO ESPERES, MILLOR QUE TINGUIS UNA BONA ASSEGURANÇA

PER ESTAR SEGUR, CONFIA EN EL TEU CORREDOR ;)

#E2KBROKERNET *cor de corredor*

Copyright © E2K

LaTemporada

latemporadalleida.cat

Ajuntament de Lleida

LA PAERIA

Castelló de Farfanya commemora als bons homes i les bones dones de la Ruta dels Càtars

El petit, però no per això menys atractiu municipi de Castelló de Farfanya, a la comarca de la Noguera, ha volgut reivindicar un lloc al calendari de les convocatòries populars i tradicionals de la demarcació de Lleida. Un gran esforç que ha volgut ser el complement a l'atractiu patrimoni arquitectònic d'aquest poble de poc més de 600 habitants.

El seu consistori, capitanejat per Cristina Lafay, ha dedicat temps i esforç a la recerca d'un argument per recuperar la memòria històrica del municipi i, al mateix temps, incorporar una nova oferta turística al ric patrimoni paisatgístic i arquitectònic. D'aquí en va sorgir, l'any passat, la Festa Càtar.

Segons l'alcaldesa, s'han trobat indicis que els darrers vestigis del catarisme van tenir una diàspora que va generar una ruta des de França fins als Països Catalans, fent alguna parada a Castelló de Farfanya. Per aquest motiu, l'Ajuntament va decidir dedicar un modest reconeixement als Càtars, un col·lectiu que repudiava l'església catòlica i no creia en l'Antic Testament, motiu pel qual van ser perseguits i considerats hereges a la zona d'Occitània, on es va expandir la creença.

L'any passat, el municipi de la Noguera va organitzar la primera edició de la Festa Càtar, una convocatòria que es repetirà el pròxim **22 d'abril**. Una jornada en què Castelló

“Castelló de Farfanya retrocedirà al segle XIV per transformar els carrers i places en escenaris de l'època”

de Farfanya retrocedirà al segle XIV per transformar els carrers i places en escenaris de

l'època, amb ambientació, una vintena d'artesans i comerciants, tallers de cuir i pasta de paper, i conferències sobre el món Càtar i el seu darrer prior, Guillem de Bellibarta.

En la recerca del pas dels Càtars del municipi, es va descobrir que Castelló de Farfanya havia tingut una moneda pròpia anomenada *Senyal*, per la qual cosa, en la passada edició de la fira, es va encunyar una col·lecció en plata i llautó, que es tornarà a repetir aquest any amb nous models.

Amb aquesta proposta, Castelló de Farfanya convida al públic a conèixer una part de la història força desconeguda, però al mateix temps enigmàtica, que amb l'atractiu arquitectònic de l'entorn pot convertir la visita en una descoberta.

Castelló de Farfanya es troba al costat del riu Farfanya, que neix al terme meridional de les muntanyes de Millà, passa per Tartareu, rega l'horta al peu del Castell d'Os de Balaguer, nodreix el terme de Castelló i s'aiguabarreja al riu Segre al nord de Menàrguens.

Al municipi s'hi poden visitar les restes del castell, que va ser destruït durant les Guerres Carlines. Un cas-

tell bastit pels moros a base de pedres i calç, format d'una gran muralla amb torres quadrades adossades als murs i amb torres albarrades de guaita i la torre de l'homenatge. En el mateix recinte s'hi troben les restes de la primera església romànica de Santa Maria del Castell. Una construcció del segle XIV dedicada a l'Assumpció de la Mare de Déu, com ho demostra una pedra clau de les nervacions de la volta. El castell conté una sola nau gòtica de pedra tallada i una gran portalada gòtica florida amb blasons dels seus fundadors i senyors de Castelló. El campanar de dos pisos està emplaçat al bell mig de la façana de l'església.

La visita arquitectònica pot continuar a l'església de Sant Miquel, construïda al segle XIII en estil de transició del romànic al gòtic, amb portal de l'escola lleidatana. La cripta és d'estil preromànic, l'absis i la portalada de la façana són romànics; els capitells estan adornats amb parres i raiams, escenes de cacera i fullatges. La nau central és d'estil gòtic primitiu del segle XIII. Al temple s'hi troba un dels millors retaules de Catalunya, esculpit per Jaume Cascalls al segle XIV, mestre de l'escola de Lleida i pintat pel seu sogre Ferrer Bassa. Aquest element artístic narra la vida de Maria i la infantesa de Jesús. D'estil gòtic filigranat, les mides donen idea de la seva grandiositat (5 x 6 metres).

Pel carrer de Castelló de Farfanya, també es pot veure el Pont Vell, l'antiga presó, la Casa d'Alba, ara local social, la font, la Casa de la Inquisició o el portal d'entrada.

Ajuntament
de Castelló
de Farfanya

Breu història dels Càtars

Des del segle X fins al segle XIV es va expandir per tota la zona d'Occitània una creença religiosa herètica, anomenada catarisme.

Els càtars, també anomenats bons homes o perfectes, eren homes i dones de rígida moral que rebutjaven tota riquesa, que no creien en l'Antic Testament i que repudiaven l'església catòlica i el sistema feudal, els nobles del moment.

Per tot això, els bons homes i bones dones foren considerats heretges per part de l'església catòlica, la qual, amb l'ajuda del rei de França i de la noblesa francesa, inicià la seva persecució i extermini.

Hi ha qui diu que darrere la persecució càtara hi havia una maniobra política i econòmica per part de la monarquia francesa i de l'església de Roma per acabar amb el poder dels rics nobles occitans (com els comtes de Tolosa, compromesos amb el catarisme, la fortuna dels quals podia comparar-se amb la del rei de França).

Fossin quins fossin els motius, el fet és que la croada i la Inquisició van perseguir intensament el catarisme, fins que al cap de tres segles de vida clandestina, els seguidors càtars van gairebé desaparèixer d'Occitània.

Després de la desfeta de Montsegur i durant la resta dels segles XIII i XIV, els càtars que quedaren emprengueren una migració cap a terres catalanes tot travessant els Pirineus per anar a refugiar-se a casa de nobles catalans que els acolliren.

Partint d'aquest context històric, va sorgir el Camí dels Bons Homes, que rememora les rutes de migració dels càtars o bons homes fugitius. Així doncs, el Camí dels Bons Homes és un itinerari entre els Castell de Montsegur (Ariège, França) i València.

RICOH Partner

MATERIAL D'OFICINA
SOLUCIONS D'IMPRESIÓ
SOLUCIONS DIGITALS
MATERIAL ESCOLAR
CRAFTS & HOBBY

oficentre
us desitja Bona Fira!

Av. de la Pau, 16-20
25230 Mollerussa (Lleida)
Tel. 973 602 582 · 973 711 274
Compra on-line a: oficentre.com

Fabricació pròpia
i exposició

gómez mateu cuines

- ✓ cuines
- ✓ mobles de bany
- ✓ armaris...

C/ Ronda Nord, 4
973 17 00 85
TORREGROSSA

info@gomezmateucuines.com
www.gomezmateucuines.com

FETEN

BOUTIQUE

**ICHI
BLEND SHE
DESIRES
KOOKÄ
VILANOVA ACCESSORIS**

C/ Arbeca, 3 baixos 4
25230 Mollerussa
Tels. 973 30 17 58 - 638 24 66 61

Especialització i diversificació, el model d'èxit de Mecanocamp

Lleida ha sigut un territori eminentment agrícola, motiu pel qual en el darrer mig segle van sorgir un gran nombre d'empreses de maquinària agrícola i ramadera que han aconseguit situar-se en llocs rellevants del sector. L'evolució industrial ha anat de la mà de les millores de producció i la qualitat de vida de les persones que s'hi han dedicat.

Com en tota revolució, la Industrial va tenir un gran desplegament fins a arribar a la tecnològica, per la qual cosa les empreses dedicades a la maquinària van haver d'evolucionar o diversificar-se per tal de poder continuar amb la seva activitat.

Mecanocamp és una de les empreses del sector de la maquinària amb més solera de la demarcació de Lleida.

Fundada l'any 1958 per Joan Gomà Utgés, ha sabut aplicar estratègies de diversificació i especialització per poder afrontar els canvis del sector. La companyia ha consolidat la seva activitat després de seixanta anys i tres generacions, que han incorporat a l'empresa sectors amb una important demanda. Una visió de futur en la que hi ha participat cadascuna de les generacions, cadascuna amb les seves aportacions d'èxit.

Joan Gomà Fité continuava l'activitat familiar mantenint el segment de la maquinària agrícola, però amb les expectatives d'entrar en el sector de la jardineria. Amb molta visió, va comprovar com creixia l'interès en la sostenibilitat, les zones verdes i el tractament del medi ambient. Administracions, empreses i particulars necessitaven maquinària i eines per treballar aquest sector, que també es complementava amb la maquinària de neteja.

El creixement va ser evident i l'empresa es traslladava l'any 2003 a un nou espai de 3500m2, ja amb la presència de la tercera generació, Ebba i Joan Gomà, joves i preparats que van fer la seva aportació de gestió i enginy per consolidar el projecte familiar.

Sis dècades en què l'empresa familiar ha aconseguit el prestigi en el sector, apostant per l'especialització i la tria de les marques que comercialitzen: Honda, Stihl, Viking, Agria, Toro, Outils Wolf, RCM o Weber, entre molts altres fabricants que garanteixen la qualitat i el servei.

La maquinària, jardineria i neteja s'amplien amb el sector de la mobilitat. Els nous gestors veuen que amb la longevitat de les persones es creen noves necessitats i, per aquest motiu, incorporen al seu catàleg equips i serveis per millorar la qualitat de vida i la mobilitat de les persones.

Mecanocamp ha consolidat la seva especialització en cadascun dels sectors en els quals treballa: jardineria,

agro-forestal, neteja, gespa artificial, amb el complement de la reparació, el lloguer i els recanvis. En cadascun d'aquests sectors, també ha apostat per l'evolució tecnològica, passant a distribuir un gran nombre de maquinària de bateria i robots tallagespa, destacant un important increment en la seva demanda per part del client particular. Una aposta per la sostenibilitat i l'eficiència energètica, que s'afegeix al lleure i la qualitat de vida amb ampli ventall de propostes per a la jardineria particular i el mobiliari; complements per gaudir dels espais a l'aire lliure.

Dia del jardí - 21 d'abril-

L'empresa té la voluntat de compartir amb els clients i el públic en general una jornada de portes obertes, un Open Day, per tal de donar a conèixer instal·lacions i producte. Una jornada que se celebrarà el dia 21 d'abril i que es completarà amb taller de cuina amb barbacoes Weber, una activitat gastronòmica, amb la qual es podrà comprovar, les excel·lències de la vida a l'aire lliure amb els complements que ofereix Mecanocamp.

Mecanocamp està instal·lat al Parc la Creu del Batlle, carretera N-II, quilòmetre 459 de Lleida. Al web www.mecanocamp.es trobareu l'extensa varietat de productes que comercialitza i els serveis que ofereix.

“Fundada l'any 1958 per Joan Gomà Utgés i amb la complicitat de tres generacions, l'empresa celebra enguany el 60è aniversari”

La generació d'intel·lectuals del terròs

Francesc Pascual considera que, a Ponent, hi ha un col·lectiu d'intel·lectuals i artistes disseminat pel territori que no han tingut el reconeixement merescut malgrat la seva obra ingent. El Cisco assegura que, a personatges com la Rosa Farré de Tornabous o el Joan Bellmunt de Puiggròs, la Yolanda Cotonat del Palau d'Anglesola o el Robert Pérez de Linyola, els ha sigut molt difícil accedir a Lleida a causa d'un cert centralisme dels cercles intel·lectuals de la capital, que els haurien vetat. L'artista castellnouenc se sent satisfet de pertànyer a aquest col·lectiu, que ha mantingut el principi de pertinença, deixant de banda els rols de modernitat mercantilista

Text: Josep A. Pérez
Fotografia: Josep A. Pérez

Feia temps que havia adquirit el compromís de tenir una xerrada personal amb el Francesc Pascual, d'una banda per l'amistat de molts anys i, per altra, pel reconeixement a la seva tasca literària i artística amb la marca Pla d'Urgell. Però la veritat és que em feia molt de respecte haver de traslladar la conversa al paper davant d'un lletraferit com el Cisco, amb un palmarès de més de vint obres publicades.

Finalment em vaig decidir, donada l'eminència publicació d'una nova obra, que segurament es presentarà per Sant Jordi. Una excusa perfecta per no endarrerir més la nostra trobada, que va tenir lloc no fa massa dies, en el seu santuari inspirador de Bellpuig.

Jo anava disposat a escoltar un pou de saviesa del costumari, el portaveu de la memòria del Pla d'Urgell, aquesta comarca que ha sigut el nexa de connexió de les nostres professions; de la narrativa del Cisco i del periodisme d'un servidor, ambdós enamorats d'un territori que no acaba de creure en les seves excel·lències.

Francesc Pascual deu la seva formació al Seminari de Solsona, des d'on pretenia fer

el salt a la medicina, una confessió que realment em va sorprendre, perquè

l'hauria pogut situar en qualsevol preferència laboral menys com a successor de Gal·lè. Però anècdotes a part, el seu pas pel Seminari va tenir, com a conseqüència, que el jove de Castellnou de Seana establís una estreta amistat amb Mossèn Ballarín, que va ser el seu professor, i a qui ha dedicat la seva obra literària.

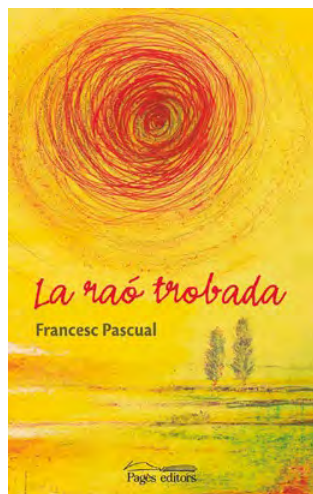
Tot i la base al Seminari sota les directrius de Josep Maria Ballarín, el Cisco assegura que sempre havia tingut una debilitat per l'escriptura, que de més gran va complementar amb la música i la pintura, disciplines que va desplegar de manera autodidàctica, a causa del seu cercle d'amistats.

Al Seminari va cursar els estudis, i en el moment de fer el salt a la facultat, el servei militar va desmuntar totes les seves previsions. Després de dos anys de militarisme va considerar que no tenia edat per tornar a les aules i va començar el seu períple vital per Barcelona. El seu període per la metròpoli el va atansar a la música com a membre el Cor Al-leluia, formació de la qual en sorgiria el grup de culte Els Setze Jutges, del qual en va formar part durant tres anys.

Però amb la seva sinceritat habitual, el Cisco confessa que la vida a la metròpoli l'obligava a uns comportaments no gaire saldables, així que va arrossegar la sensació que havia de recuperar tots els anys del Seminari, fins que va prendre la decisió de tornar a Castellnou de Seana -per no prendre mal, admet-. O sigui, que va agafar els trastets i se'n va tornar

“Cisco assegura que sempre havia tingut una debilitat per l'escriptura, que de més gran va complementar amb la música i la pintura, disciplines que va desplegar de manera autodidàctica”

terra endins, al voltant del terròs, els conreus i les postes de sol més impressionants del món, tal com assegurava Mossèn Ballarín.

De tornada a Ponent, Francesc Pascual va establir noves relacions en els cercles intel·lectuals de Lleida: Lluís Virgili, Josep Vallverdú, Màrius Carretero. De les noves amistats en va sorgir la seva participació al grup Can 64, un col·lectiu de cantautors pioners de la Nova Cançó a Lleida.

Però la seva definitiva inclinació literària va sorgir de l'amistat amb Lluís Pagès, que des de la seva editorial publicava la col·lecció Estudis Castellnouencs, un projecte en el qual Francesc Pascual hi havia participat intensament al costat del seu impulsor Miquel Galitó. Com a conseqüència de la relació amb Pagès, el Cisco li va presentar un dels seus textos que l'editor va publicar i, a partir d'aquell primer text, han sigut prop de vint-i-cinc treballs de narrativa, poesia i història, els que han completat el palmarès del polifacètic artista de la Plana.

La Golarda, El jardí de la boira, Les bigues mestres, El clot de l'aigua, Raimunda Bellet Vilalta, Perfum d'alfàbrega, Pas de pardal, La raó trobada, entre moltes altres, sempre amb l'eix de connexió amb el Pla d'Urgell. Històries que ha desplegat la ploma del Cisco, de converses, llegendes o personatges de la seva estimada comarca, de la que també n'ha extret el seu vocabulari local, la descripció acurada del paisatge, dels colors i de la seva gent. Una obra que descriu meticulosament els detalls de l'orgull de pertinença a un territori.

“La seva definitiva inclinació literària va sorgir de l'amistat amb Lluís Pagès, que des de la seva editorial publicava la col·lecció Estudis Castellnouencs”

El Cisco ha aconseguit traslladar en la seva obra l'esperit observador, desenvolupat amb els anys com a secretari de Castellnou de Seana i com a tècnic de l'Oficina Comarcal d'Agricultura. Feines que li han servit d'inspiració per a confeccionar els retrats humans de la seva obra, que també ha acompanyat de la seva creativitat artística amb el disseny de les portades.

Després d'una llarga conversa, el Francesc deixa anar una sentència que em deixa clavat a la cadira, i que en realitat no sé si creure: diu que ha escrit la darrera obra, *El silenci de l'aigua*, un treball que combina la narrativa i la història, per descriure una història d'amor als voltants de l'Estany d'Ivars i Vila-sana. El Cisco assegura que, igual que totes les seves històries, ha reposat el suficient perquè es consolidi i que, un cop editada, aquesta tancarà la seva trajectòria.

Francesc Pascual destaca que la seva obra, malgrat estar situada sempre en el Pla d'Urgell, pot ser tan universal com qual-sevol altra. El que passa, diu, és que sempre ha existit un cert centralisme pel que fa a la intel·lectualitat del territori, en els àmbits de la capital del Segrià. Per aquest lletraferit, militant de la senzillesa de la terra i la gent, la tossuderia ha sigut la seva filosofia de vida.

març
dijous 21:30h

OCATA

divendres 23:00h
març

KIDS FROM THE 90s

DINAR de DL. a DV.
7€

P.COMBI
REFRESC
CAFÈ

DS. i DG.
8,50€

març '18
Mollerussa

146a FIRA SANT JOSEP

març
dissabte 18:30h

DJ HORACIO

12:00h
diumenge

ELS SOMIATRUITES
www.elssomiatruites.cat

Cafe KUNKER!

SOPAR de DL. a DJ.
9€

PIZZA
REFRESC
CAFÈ

de DV. a DG.
10€

La Fira Catalana de la Maquinària Agrícola
Saló de l'Automòbil

16/19
març '18
Mollerussa

146a FIRA SANT JOSEP

Amb el suport de:

973 600 799
www.fira.com **firadeMollerussa**
som la fira!

Una dècada treballant bit a bit

El sector tecnològic ha sigut un dels grans pilars l'emprenedoria juvenil en la darrera dècada, un nínxol d'ocupació que va permetre la implantació d'un gran nombre de petites i mitjanes empreses. La necessitat d'empreses i particulars d'accedir a les noves tecnologies va desplegar un mercat emergent que es preveia prometedor.

Transcorreguts pocs anys d'aquesta bombolla del bit, el sector ha evolucionat tan ràpidament que un gran nombre de les activitats que havien sorgit en aquest escenari van comprovar que la velocitat en què avançava el sector els obligava a regenerar les estratègies empresarials o sucumbir al nou escenari.

Els ordinadors que representaven l'eina imprescindible per afrontar l'era tecnològica es convertien en telèfons intel·ligents, tauletes i estris cada cop més reduïts i funcionals en el sector privat. I pel que fa al sector empresarial, les grans cadenes i la venda en línia feia desaparèixer un mercat de proximitat amb el qual les petites empreses no hi podien competir.

Evolucionar o desaparèixer

iMolle va ser un d'aquests projectes que van impulsar tres joves emprenedors -ara fa deu anys-, en Llorenç, Òscar i Eduard, que van aprofitar coneixement i demanda de mercat. Una modesta empresa que amb esforç i tenacitat va aconseguir situar-se en un lloc destacat entre la competència. Professionalitat i servei van fer créixer la cartera de clients i el reconeixement d'iMolle a Mollerussa i la demarcació.

Llorenç, Òscar i Eduard van ser víctimes de l'escenari que es descrivia al principi, però van afrontar el temporal gràcies a l'especialització en programació i disseny de pàgines web, que els va permetre establir vincles amb el sector empresarial.

La programació a mida vol ser un dels puntals d'iMolle, juntament amb la creació de pàgines web, que ha permès a sectors empresarials molt variats accedir a les solucions informàtiques més adients per millorar la funcionalitat de les seves produccions.

Aquest segment de negoci, afegit al servei tècnic i la venda de tot tipus de material informàtic, complementava perfectament l'oferta de serveis, ja que la venda d'equips s'està convertint en residual amb els mercats globalitzats i la venda en línia.

Encara no prou contents amb aquests assoliments, iMolle va incorporar al catàleg d'oferta el segment de la telefonia, comercialitzant terminals i connexió de fibra òptica de diverses operadores. La nova activitat també es complementa amb el servei tècnic d'aparells de telefonia, estudis de connectivitat i xarxes per empreses. iMolle ha evolucionat gràcies a la recerca d'estratègies efectives, i també un ideari de millora contínua, que ha permès als seus impulsors ampliar i expandir el seu projecte empresarial.

Trobareu el Team iMolle Serveis informàtics al carrer Acadèmia 23 de Mollerussa. Per conèixer el catàleg de serveis, entreu al web www.imolle.com

iMOLLE
serveis informàtics

 c/ Acadèmia, 23 · Local 1
25230 Mollerussa (Lleida)

botiga
servei tècnic
disseny web
xarxes socials
programació a mida
configuració de xarxes
consultoria

 telf. 973 60 63 62
 info@imolle.com
 www.imolle.com
 whatsapp: 684082487

lumbra
el teu centre d'il·luminació

La il·luminació fàcil

Taller propi - Creació de lluminàries i efectes - Elements creatius i únics

Polígon Golpark GOLMÈS - Telèfon 873490968 lumbra@lumbra.es

Visitan's al nostre stand de la Fira de Sant Josep.

Nou CLS. La teva pròxima aventura

La millor experiència és aquella que encara no has viscut. Comença a fer-ho amb el nou CLS, un coupé de proporcions perfectes que amplia el concepte d'esportivitat gràcies a la figura elegant que presenta. La comoditat de l'interior i la personalitat externa creen un model salvatge i innovador que brilla amb llum pròpia gràcies al sistema LED High Performance. Simplement agafa aire i gaudeix de la teva pròxima aventura.

Consum mixt 5,6-7,8 (l/100 km) i emissions de CO₂ 148-184 (g/km)*.

*Els valors de CO₂ indicats han estat obtinguts d'acord amb el procediment d'assaig "NEDC CO₂" segons el que s'estableix a l'article 2, núm. 1 del Reglament d'aplicació (UE) 2017/1153. Com a conseqüència de la constant modificació legislativa dels procediments del cicle europeu de conducció, s'aplicaran els sistemes d'assaig que resultin aplicables a cada moment. Per aquest motiu és possible que figurin valors més alts al certificat de conformitat del vehicle, així com a la Fitxa Tècnica del vehicle. Aquests valors són pertinents perquè es pugui matricular i podrien afectar, si s'escau, l'Impost de matriculació i/o l'Impost sobre vehicles de tracció mecànica. Més informació a www.mercedes-benz.es

Mercedes-Benz

The best or nothing.

Nayper Motor

Concessionari Oficial Mercedes-Benz

Ctra. N-II, Km. 458,5. 25194 LLEIDA. Tel.: 973 28 02 20. www.nayper.mercedes-benz.es

‘La sabateria’, una llibreria plena de personatges, aventures i records

Les llibreries són establiments que desprenen una aurèola especial. En elles els prestatges són una constant; cada petit racó és un espai apte on endreçar llibres i més llibres. Les llibreries estan plenes d'històries per descobrir, d'aventures on deixar-se endur, de personatges amb els quals no deixar de somiar. Les llibreries són botigues amb encant plenes de passat, de present i de futur.

La llibreria ‘La sabateria’ va obrir les seves portes el 7 d'abril del 2017 i va donar ales als somnis de l'Estefania Reñé, una dona amb una llarga trajectòria al món del comerç de llibres que finalment apostà pel seu projecte propi.

Text: Cristina Mongay
Fotografia: Cristina Mongay

Un dels grans records que conserva amb gelosia 'La sabateria' és el seu nom. Explica'ns la seva història.

El nom 'La sabateria' neix d'una història molt quotidiana, que remet al fet que cada dia passes pels mateixos llocs i et trobes la mateixa gent. Jo vaig treballar durant molts anys a l'eix comercial de Lleida, i sempre em creuava amb el senyor Pere Pubill, un sabater que hi havia al carrer la Palma. No ens vam saludar mai! Però sempre ens trobàvem. I de cop i volta un dia ja no va obrir la reixa de la sabateria, ni me'l trobava tampoc. Poc després em vaig assabentar que s'havia mort... d'alguna manera amb 'La sabateria' he volgut pujar-la de nou, i donar valor a totes aquelles persones que amb el seu esforç mantenen viu el barri.

Per què vas decidir donar forma a aquest somni en ple casc antic?

Em llanço per molts motius, però principalment per dos. Un perquè el meu home em va animar a fer-ho, a apostar per mi, i el segon detonant va ser la mort del meu pare. En aquell mo-

“M’interessa la idea que les imatges siguin molt més físiques, molt més presents a les persones”

ment vaig fer un cop de cap, vaig valorar la situació en la qual em trobava (treballava per la rutina, amb una mica de desgast) i ho vaig fer! Iestic molt contenta! Duri el que duri, no em penediré de l'experiència de 'La sabateria' perquè m'ho passo pipa aquí.

Quina és l'oferta de llibres que hi podem trobar?

N'hi ha de tot tipus: nous, antics, etc.

Ben bé 'La sabateria' està a mig camí entre una llibreria i una botiga de records. El que entra al teu establiment, què busca (o què vol trobar)?

Crec que sé el que tinc (riures), o on està, si més no. Hi ha molta gent que entra i ve a veure què troba, ve a descobrir i a sorprendre's. També a perdre una mica el

temps, a gaudir de vaguejar. Hi ha persones que reviu històries molt boniques, a partir de llibres que havien llegit de nens, o que ja han perdut. Fins i tot, una parella un dia es va posar a ballar! I també hi ha molta gent que busca regals diferents, com ara els llibres amb dedicatòries.

D'on surten aquests llibres antics?

De llocs estranyíssims! Remenant i buscant en fires, mercats, magatzems, llibreries que han tancat, biblioteques que tenen un estoc immens, etc. El llibre antic m'agrada molt perquè, a banda de la trama que explica, ofereix una història, un tacte i una olor totalment captivadors. El preu que té un llibre, i el valor que té, són coses totalment diferents.

En el marc de totes aquestes descobertes de llibres que fas, n'hi ha alguna que et costi ficar a la venda, per ser molt i molt especial?

Hi ha un llibre que fins i tot vaig pensar a treure-li el preu, perquè és ben bé una joietta. És un dels més mimats de la llibreria! Es tracta d'una primera edició de 'L'illa de la calma' (1922), de Russinyol, que té una dedicatòria brutal! El van comprar el dia de Sant Jordi d'aquell any, al teatre, el dia que s'inaugurava l'obra, en presència de Companys i altres personalitats de l'època.

Quin gran reserva! Confessa'ns... un bon record que hagis viscuts tot llegint un llibre?

En tinc molts! Una experiència que visc cada dia llegint és llegir un conte als meus fills. O quan estic sola, i tinc temps per endinsar-me en la lectura. Intento guardar molt bé tots els bons moments, i deixar anar els dolents. Amb els anys la persona canvia, i la lectura també.

Poesia o prosa?

Poesia!

Un autor o autora que et continuï fent somiar?

Martí i Pol. Al principi no gosava endinsar-me en la seva obra però vas llegint, vas desgranant els po-

emes i et meravelles. També m'agrada molt la novel·la japonesa; és molt suau, lenta i bonica.

Què me'n dius de l'e-book, és un sacrilegi?

De cap manera (riures)! És una bona opció, especialment per la gent que llegeix molt o que viatja. Tot i això, per mi és fred i em fa cansar la vista. Jo em decanto pel paper, ja que t'ofereix moltes altres sensacions! M'encanta marcar el llibre, ficar-hi notes, escriure-hi, etc., maltracto molt els meus llibres (riures)!

Quantes vides té un llibre?

Moltíssimes, fins que caigui l'última pàgina i l'última paraula. Una vegada en vam trobar un molt malmès que el vam guillotinar i en vam fer punts de llibre. I la gent encantada! Marcava les frases o paraules que més li agradaven, i el llibre cobrava de nou vida i utilitat.

Vas obrir 'La sabatera' deixant enrere una vida rutinària de quinze anys. Com valors aquest primer any de vida del projecte?

Estic molt contenta! La veritat és que dono les gràcies a tothom qui entra per la porta. A banda dels meus fills, 'La sabateria' és el millor que he fet. Ara el ritme de la meva vida el marco jo. Aquest projecte no el vaig engegar per estar muntada al dollar, sinó per ser feliç i perquè vull que la gent ho sigui a l'estar-hi. M'agrada que la gent vingui a gaudir de l'espai, de la música i dels llibres.

Explica'ns com comença a escriure's el vostre particular llibre de visites?

La nostra olla de pedretes! Demanem als visitants de la llibreria que ens regalin una paraula, i que l'escriu en una de les pedres de l'olla. Alguna cosa en farem de totes elles! Encara no tinc clar el que (un text, una història, etc.); tot al seu temps!.

Quina fórmula hauria d'aplicar-se perquè la gent llegeixi més?

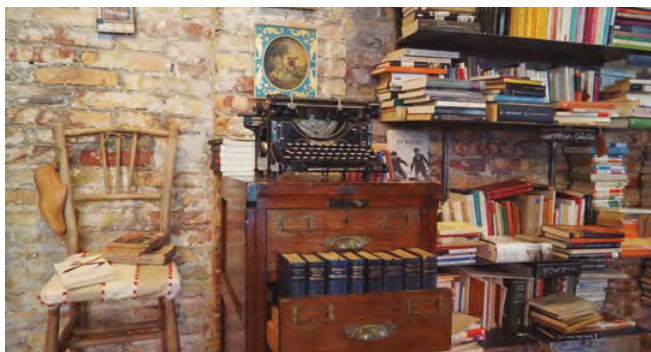
Llegir no és obligatori, i això s'ha de respectar. Però és molt necessari: et fa ser curiós, et transporta, et fa viatjar, et fa veure les coses de maneres diverses. Per gaudir de la lectura has de tenir temps i predisposició. Jo mateixa puc arrossegar un paràgraf o un llibre durant molts dies. De vegades llegir una frase et fa pensar en alguna cosa que tu ja sabis i es fa llavors evident.

Algun truc per remenar i trobar un llibre interessant en aquest oasi literari?

Jo llegeixo el final dels llibres, la darrera pàgina. De vegades m'equivoco (riures), però poques! És un bon truc! Crec que si el final d'un llibre és bo, l'inici encara ho ha de ser més.

Envia un missatge a tots els nostres lectors i lectores!

Crec que la gent ha de tenir curiositat, ha de valorar i viure la cultura, i crec que aquesta ha de revolucionar consciències. També els recomanaria que exerceixin el dret de vaguejar, de tenir temps per ells mateixos i per observar el que els envolta.

Institut Mollerussa

El campus que forma professionals

www.institutmollerussa.com

Agrària - Jardineria

Administració

Dependència

Esportives

Infantil

Informàtica

Indústries Extractives

Mecànica

MOBLES SALVANY

Especialistes en decoració i en el teu descans

C/ Sant Jaume, 12-14 · Bellvís (Lleida) www.moblessalvany.es · Tel. 973 56 53 88 - 973 71 63 23

Per gaudir de la pizza elaborada amb productes del territori i de proximitat

Breiko

Bona Fira de Sant Josep

MOLLERUSSA
Ctra. Miralcamp, 2 · Tel. 973 71 18 55

TÀRREGA
Carrer Bellpuig, 5 · Tel. 973 50 14 50

Calçats

Melçosa

el benestar dels teus peus per a la salut del teu COS

Plaça Manuel Bertran, 19
MOLLERUSSA 973 600530

VILES
CONSTRUCCIONS

C. Lluís Companys, 1 · GOLMÉS · M 608 316 512 / 629 625 599
viles.josep@gmail.com

LES ASSEGURANCES SÓN MOLT COMPLICADES.

SAPS QUE AQUESTES COBERTURES ESTAN DINS DE LA TEVA ASSEGURANÇA?

VINE I T'ASSESSORAREM

LLAR

- Servei de manetes
- Ruptura tablets i mòbils
- Despeses de veterinari en cas de pèrdua de la mascota o accidents

AUTO

- Baixa diària per retirada de carnet
- Codi QR per als serveis d'emergència
- Geolocalització accidents
- Full de rescat

VIDA

- Doble capital pels hereus en cas d'accident dels dos pares
- Malaltia en nadons
- Malalties abans de néixer

SALUT

- Ampli quadre mèdic
- Renovacions de carnets de conduir
- Eliminació de tatuatges
- Assistència en viatge a l'estranger
- Neteja dental

COMUNITATS

- Servei de manetes

DECESSOS

- Testament online
- Testament vital
- Gestoria
- Xat mèdic
- Neteja dental
- Accés a Servei Mèdic privat

Comerç
 Finances
 Responsabilitat civil
 Empreses
 Autocaravanes

Totes les assegurances al teu abast

Si vols gaudir de tots aquests serveis, vine a veure'ns i aprofita els seus avantatges

El millor residu és aquell que no es produeix

Els residus han esdevingut els fidels acompanyants en la societat de consum actual. El sobreembalatge dels productes, així com el canvi d'hàbits de compra en que el fet d'"usar i tirar" està a l'ordre del dia, fa que es generi una gran quantitat de residus. Això suposa un greu problema ambiental que fa necessària la correcta gestió dels residus.

Tot i que els consumidors tendim a pensar que el comportament individual té poca importància en el canvi global, el nostre consum és un acte quotidià que ens permet modificar aquesta tendència. Tal com s'acostuma a dir, "el millor residu és aquell que no es produeix". Petites accions com reutilitzar materials, comprar a granel o en bossa reutilitzable permeten reduir la generació anual de residus.

Tot i això són molts els residus que entren a la llar i és el ciutadà el que, de manera responsable, realitza la separació dels residus a casa per al seu reciclatge. A la comarca del Pla d'Urgell l'any 2017 cada habitant va generar 413 kg de residus, només un 42% dels quals es van reciclar i la resta van anar a l'abocador, sense possibilitat de recuperar-se. Si es separés correctament, es podria reciclar fins al 85% dels residus generats.

Des de la Unió Europea es vol millorar el reciclatge i, per aquest motiu, el cost de tractament dels residus que van a parar a l'abocador s'anirà incrementant de forma important durant els propers anys, la qual cosa farà augmentar la taxa d'escombraries.

Ja sigui per motius ambientals i/o econòmics, des del Consell Comarcal del Pla d'Urgell, agraïm el vostre esforç i us animem a continuar separant el residu a casa. Als que encara no ho feu, us encoratgem a apuntar-vos-hi, ja que dels residus, tots en som responsables.

Des del Consell Comarcal del Pla d'Urgell continuarem fent campanyes de sensibilització per informar els ciutadans i comerços de la comarca de la correcta gestió dels residus.

Consell Comarcal
del Pla d'Urgell

C/ Post de la Ribes, 1 - 25230 MOLLERUSSA
Telèfon 973 71 15 13 - Telèfax 973 60 04 77
Adreça electrònica: consell@plaurgell.cat

Consell Comarcal
del Pla d'Urgell

suma't
a la recollida selectiva

**ETS PART
DEL PROBLEMA,
CONSCIENCIA'T**

Si no recicles,
qui hi perd?

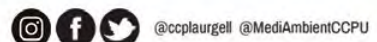
El territori, la teva
butxaca,
el teu futur i TOTS

**ETS
PART DE
LA SOLUCIÓ**

Si separen els
residus a casa,
TOTS hi guanyem

segueix-nos:

Nou Dacia Duster

3 anys de
garantia
o 100.000 km**

Descobreix-lo
al teu concessionari
Des de 11.450€*

Gamma Nou Dacia Duster: Consum mixt (l/100 km) des de 4,4 fins a 8,8. Emissions CO₂ (g/km) des de 115 fins a 156. *Oferta vàlida i PVP recomanat a la P i les B particulars i autònoms per a Dacia Duster Essential 1.6 84 kW (114 CV) 4X2 amb pintura opaca, finançant amb BOX amb RCI Banque, SA, Sucursal a Esp. Inclou impostos, transport i promocions ofertes per RECSA. Permanència mínima de 24 mesos. Import min. per finançar: 5.000€. Oferta vàlida del 25 de febrer al 31 de març de 2018. Incompatible amb altres accions financeres. Model visualitzat: Dacia Duster Prestige TCe 92 kW (125 CV) 4X4. PVPR amb promocions i descompte lligat a finançament: 17.600€. **3 anys de Garantia o 100.000 km. Els dos primers anys sense límit de quilometratge, el 3r any la garantia conclourà si se superen els 100.000 km.

Dacia recomana elf

Dacia España YouTube Dacia ESP www.dacia.es

AUTANSA
3000

LLEIDA. MOLLERUSSA. TÀRREGA
www.autansa3000.com

À PATET

VIVIM LA PASQUA!
*Xocolata Artesanal
i Mones de Pasqua*

FES-HO AMB NOSALTRES!
C/Jacint Verdaguer 2 Mollerussa
T. 973600882

Primer, cura. Si no pots, alleuja. I si no, consola

Diuen els tòpics que, als pobles, hi havia unes destacades autoritats que clarament tallaven el bacallà: l'alcalde, el metge, el mestre i el mossèn. Cadascun imposava l'autoritat en el seu àmbit i tots plegats consensuaven les accions que afectaven la comunitat. D'aquest tòpic crec que n'han anat caient el mestre, el capellà... I tinc els meus dubtes de l'alcalde. Però els metges han continuat representant l'autoritat. Bé, no exactament autoritat, però sí una consideració destacada i respectuosa. La societat ha evolucionat convertint alguns actors en prescindibles, però els metges continuen tenint en les seves mans la salut i la vida, uns conceptes que fan molt de respecte.

He de confessar, i segur que els protagonistes d'aquesta història em tractaran de presumptuós, que la conversa que vaig tenir amb Josep Maria Garcia i Josep Montserrat ha sigut una de les més vitals i colpidores que he fet mai.

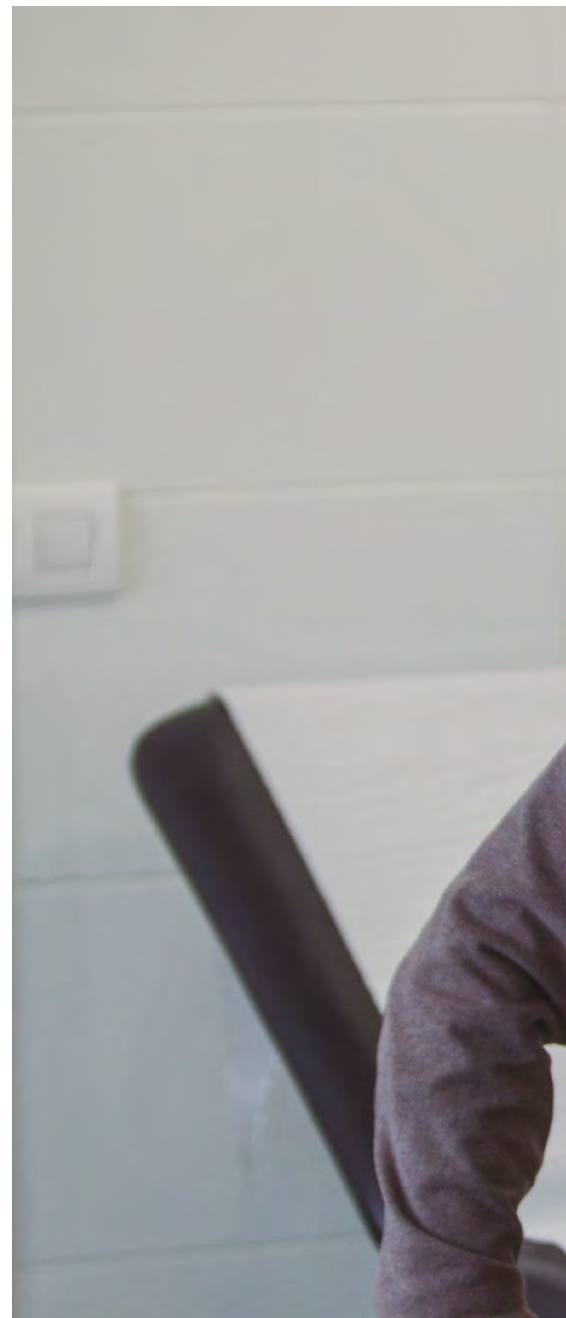
Tenia una assignatura pendent amb una de les professions que més admiro, els metges rurals, i vaig trucar el Doctor Garcia per l'amistat i l'accessibilitat que m'ha demostrat en aquests anys de recerca periodística. Per altra banda, ho vaig fer perquè sempre he considerat que era un home honest i crític amb tot el que no responia als principis bàsics de la seva professió.

Quan vàrem concertar l'entrevista, li vaig demanar que proposés un altre facultatiu, de nova fornada, la qual cosa em permetria comparar dues percepcions: la vella guàrdia amb les promocions de la tecnologia i la informació. El candidat va ser Josep Montserrat, mollerussenc i metge de capçalera a Bellvís.

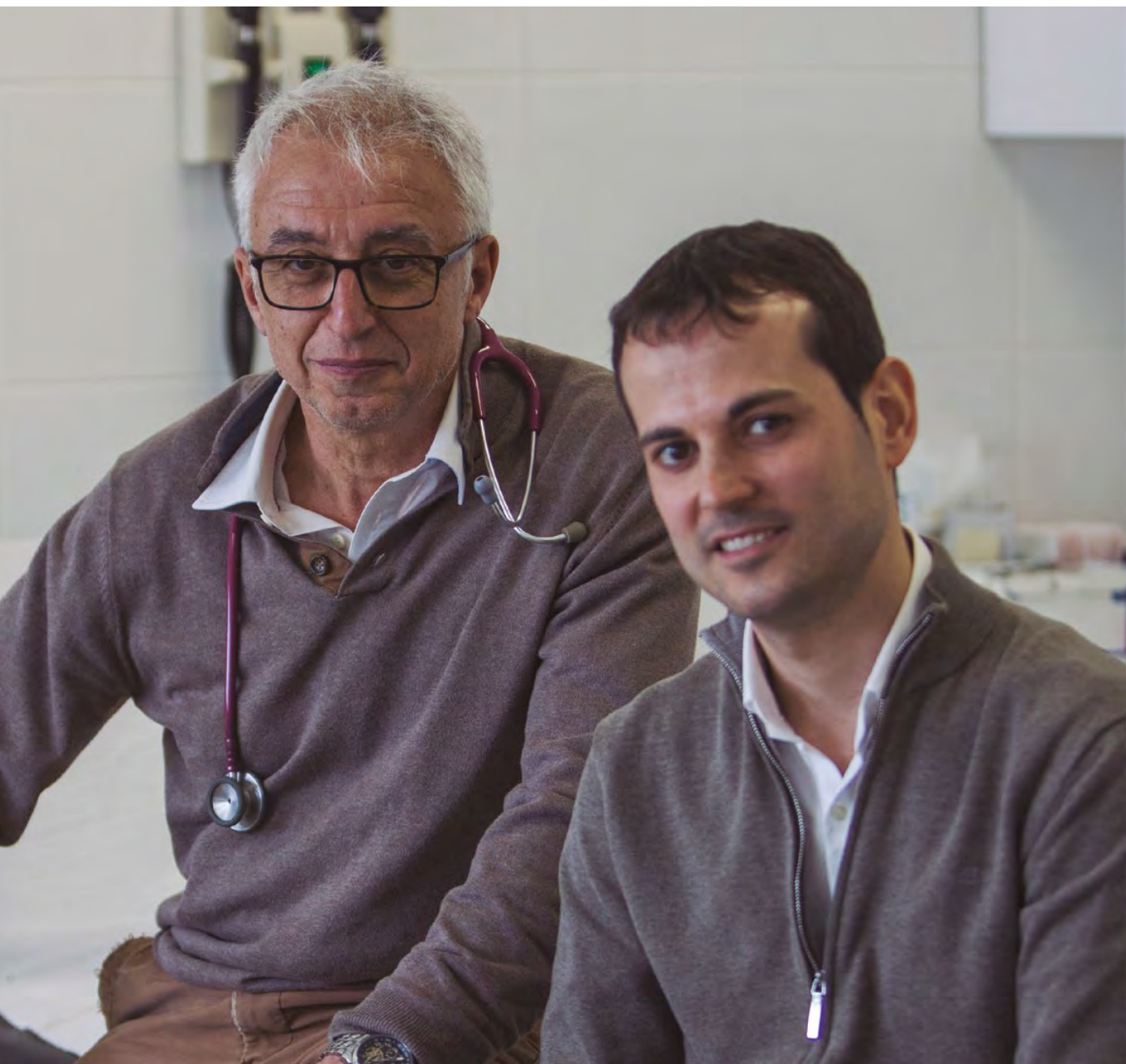
La veritat és que va ser tota una experiència, reunir als dos *Galens* a la consulta de Fondarella, perquè les meves expectatives eren de poder comprovar la diferència de criteris de dues promocions allunyades en el temps, i forjades en entorns formatius molt diferents. I la meua sorpresa va ser majúscula en evidenciar que ambdós coincidien en afirmar que la medicina de família descansa sobre el mateix principi: primer, cal curar; si no es pot curar, alleujar; i si no pot alleujar, consolar. Aquest cànon genera uns lligams amb les persones que no es produeixen en cap altra professió.

Asseguts l'un al costat de l'altre, es mostren respecte i admiració mútua. Montserrat pel mestratge vital del veterà doctor navarrès, i Garcia per la base científica i tecnològica del jove pla urgellenc. El caràcter de complicitat que adquireix la trobada porta el fil de la conversa a narrar la realitat d'una tasca diària responsable i compromesa, que genera entre metge i pacient, vincles que qualifiquen de familiars.

Josep Maria Garcia assegura que es va enfrontar a l'en-

“La medicina de família descansa sobre el mateix principi: primer, cal curar; si no es pot curar, alleujar; i si no es pot alleujar, consolar. Aquest cànon genera uns lligams amb les persones que no es produeixen en cap altra professió”

torn real de la medicina amb una sabata i una espadenya, o sigui, amb els estris més fonamentals: un fonendoscopi, un otoscopi, un esfigmomanòmetre/ tensiòmetre... Sense experiència, ni haver tractat un sol malalt. Josep Maria riu, i afegeix un: *És que no teníem ni tires d'orina... Ho fèiem tot amb els sentits. Olor, olfacte, vista, oïda...* I esclafeix a riure de nou. Imagino que perquè havia obviat algun altre sentit.

Per Montserrat, la gran virtut dels metges de la generació de Garcia ha sigut aquesta dedicació permanent, l'aprenentatge sobre el terreny, les patologies reals, les reaccions reals, les decisions reals, *professionals que et poden explicar coses que no es troben als llibres*. Contràriament, Garcia admira la preparació de les noves generacions, que els permet afrontar la medicina amb més tranquil·litat, i evitar els dub-

tes de la inexperiència, que ell va haver de superar dedicant moltes hores de la seva vida, tot per arribar a l'alçada que la professió li exigia.

Entre un metge i l'altre de família, deixen clara la diferència dels primers anys d'exercici de Garcia, el bateig d'exercici al Poal, temps en el que gairebé no existia el temps, perquè el metge no tancava la parada en les 24 hores. Aquesta implicació amb l'entorn és la causant que s'estableixin vincles molt profunds amb les persones amb les quals tractes: vincles d'amor que, de vegades, també et fan plorar. *Evidentment, cadascú és com és*, etziba Josep Maria Garcia. Montserrat ho corrobora, i afegeix que la nova medicina té un horari i unes normes que han derivat a un escenari més fred, més impersonal, i que alhora que es tradueix en respecte.

“El que més satisfacció em dona a la vida, que abans era el que més dubtes em generava, és pensar que, quasi tot, quasi tot el que faig, serveix per a alguna cosa positiva.”

Per als metges, la seva professió no té similituds d'exigència amb cap altra, ja que obliga a prendre decisions vitals en qüestió de segons. Davant d'una urgència, el metge ha de tenir la ment suficientment fresca per decidir el més adequat, el que s'ha de fer amb el pacient. D'aquesta manera d'actuar, el Doctor Garcia en feia una màxima: *El que més satisfacció em dona a la vida, que abans era el que més dubtes em generava, és pensar que, quasi tot, quasi tot el que faig, serveix per a alguna cosa positiva.* Montserrat corrobora aquesta afirmació, i afegeix que, com més grans són els centres d'assistència primària, més impersonal és el tracte, a diferència de la medicina rural, que et permet conèixer els vincles familiars i aporta molt a la gent, cosa que representa una gran recompensa.

A la pregunta de si la medicina familiar era una vocació, Garcia respon que, en realitat, es volia dedicar al dret, i la medicina no era l'opció de futur per a ell, però que ara, *és el millor que li ha pogut passar.* En aquest sentit, el Josep Maria confessa que té passió per l'escriptura, un refugi personal en el qual recull les seves cabòries. El veterà Galè treu un paper i em diu: *Perquè entenguis que aquesta professió et fa ressorgir els sentiments més profunds, i que s'ha de ser d'una pasta especial, m'agradaria llegir-te uns mots que vaig escriure fa uns trenta anys...*

És un relat breu, que podria ser perfectament un reconeixement als homes i dones que van decidir dedicar la seva vida a la mateixa vida. M'he permès fer la traducció al català. Espero que aquest homenot no s'empenyi...

Al cap de pocs anys d'iniciar l'exercici de la meua professió com a metge rural, vaig vomitar en forma de relat curt sentiments i frustracions indigestos de feia temps, buscant l'alleujament, com a mínim temporal, que comporta el desallotjament.

Després de sis anys de carrera universitària i sense més pràctiques amb malalts reals que les compartides durant l'últim curs amb professionals de l'Hospital Arnau de Vilanova, que tutelaven el meu aprenentatge amb les limitacions que suposava compaginar la seva activitat laboral amb la meua formació, vaig guanyar per concurs-oposició la meua plaça de metge rural. Ja no hi havia qualificacions ni tutors que valoressin les meves decisions, era l'únic responsable i jutge d'aquestes.

Actualment, per poder accedir a places rurals, els metges ja llicenciats han de superar l'examen MIR, completant així la seva formació universitària durant quatre anys en centres hospitalaris, on milloren els seus coneixements sobre la malaltia, i en contacte amb qui la pateix.

Això sostreu actualitat al relat, però encara queden molts doctors Smith en actiu.

Avui, el doctor Smith ja no espera el gest impossible, ni aspira a omplir copes, ni es destrossa el cervell. Prengué moltes hores del seu temps d'oci per millorar la seva formació, la qual no li va donar una estructura sanitària menys precària que irresponsable.

El doctor Smith prefereix posar sèrums que copes. Li fan mal els seus malalts terminals, però menys, perquè ha digerit les seves limitacions i les de la seva professió, a més de posar-hi límit amb el seu esforç. Segueix estimant, els lluita i quan els perd encara els plora ... Tot i que el doctor Smith sempre va ser de llàgrima fàcil.

El gest impossible

El doctor Smith va entrar al domicili. Sempre ho feia amb la mirada perduda, obviant a quants familiars i amics del difunt flanquejaven el seu pas. Va arribar a l'habitable on els més propers custodiaven el fèretre encara obert. El va mirar buscant un gest impossible que aprovés la seva actuació durant la malaltia. El va tocar. Sempre els tocava i no sabia exactament per què. Desitjava sentir-los per uns moments a prop. Hi havia compartit amb ell alguns moments agradables i potser tenia necessitat de comunicar. Una altra aspiració impossible. Estava confús, angoixat. Ningú l'havia preparat per digerir la sensació de fracàs inherent a l'òbit, per més que els seus coneixements i sentit comú acceptessin la seva actuació. Però, amb qui contrastar? El doctor Smith s'hauria hipotecat

per obtenir una resposta del difunt, tot i el risc; per obtenir el gest impossible. Creia i temia que El Més Enllà ens aclareix els dubtes que ens generen les nostres actuacions i les dels altres. Però el gest impossible és això... 'Inhacadero'. I no es va produir.

El doctor Smith, tot i ser conscient del caràcter pueril del seu flirteig amb el difunt, l'havia convertit en ritu. Un ritu estèril.

Va plorar per dins i, sense poder-ho evitar, una miqueta per fora. Com ho fan, els humans, en aquestes situacions? Tristeses compartida? Dolor pel difunt? Angoixa per l'infinit?...

Va sortir del domicili com va entrar, capcot, odiant aquests moments inherents a la seva professió, odiant la seva professió. Va sentir la desgana de sempre a l'estómac i va desitjar, com sempre, renunciar, muntar un pub per servir copes de nit, treball aquest que encara concedia desmesura, si no disbarat, als seus estudis universitaris, que sempre havia desitjat i per al qual se sentia infinitament dotat. Però també sabia que no podia regatejar la destinació. En el més profund del seu ésser, sentia que es tractava d'una actitud covarda, d'una fugida; que possiblement, amb els anys, s'havia convertit en un professional digne, però que sempre ho dubtaria.

Va caminar pel carrer que el duia al consultori matxucant-se el cervell, deixant anar algun "cagon l'hòstia" que se li escapava del control mental que impedeix que els pensaments es verbalitzin.

En arribar a la plaça va sentir a la seva cara la calor vital d'uns raigs de sol que havien sortejat la boira matutina ... I va sentir una immensa alegria.

“Perquè entenguis que aquesta professió et fa ressorgir els sentiments més profunds, i que s'ha de ser d'una pasta especial, m'agradaria llegir-te uns mots que vaig escriure fa uns trenta anys.”

Els artesans digitals que van burlar-se de la crisi dels 40

De la Segarra al món

Algun estiu del anys 80. Un altre dia que es presenta llarg i calorós, d'aquells que ho assequen tot i tenyeixen el paisatge de groc al voltant d'aquella casa de la Segarra.

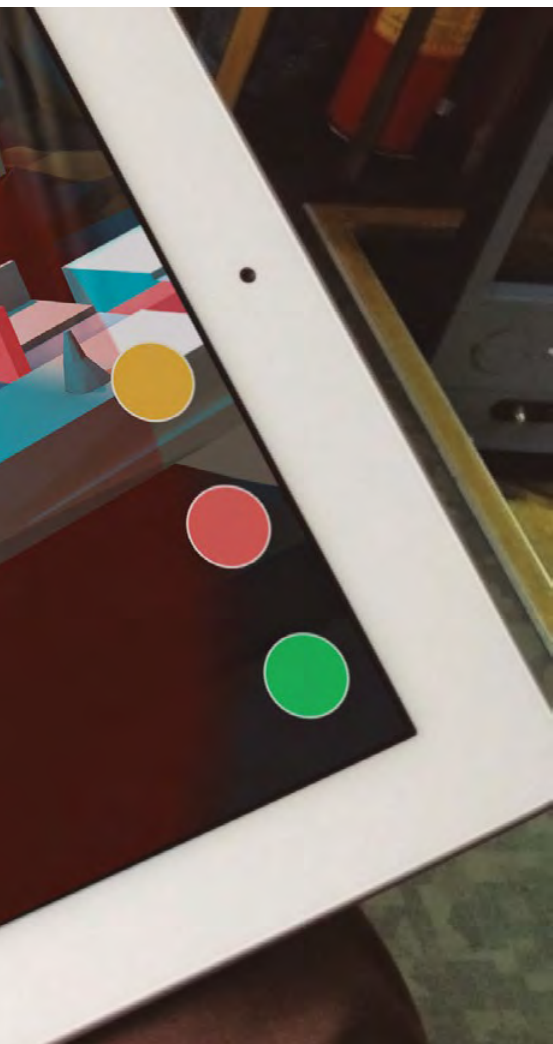
El *ZX Spectrum* –ordinador de 8 bits que en aquell moment feia les delícies dels aficionats a la informàtica i els videojocs– no ajuda molt pel que fa a la temperatura, però és més que ideal per matar el temps. El Jordi, però, amb sis anys encara és massa petit per tenir interès en programar-hi alguna cosa, tot i que també és cert que potser no hi tindrà mai tan interès com el seu germà gran, de set anys més que ell –perquè li interessaran més altres coses–. Enmig de l'avorriment, el petit decideix escometre el Lluís, que està concentrat temptejant la màquina amb *basics* –un llenguat-

ge informàtic–, a la qual cosa el germà gran respon allargant-li una llibreta amb fulls quadriculats, en un intent de mantenir-lo entretingut:

Té, au, dibuixa-hi un drac o alguna cosa.

Aleshores ell hi pintava dracs i cavallers quadret per quadret. Després, cadascun d'aquests quadres esdevenia un píxel a la pantalla. En Lluís tocava les tecles i... Màgia. Els personatges cobraven vida al *ZX Spectrum*.

El Jordi m'explica com al·lucinava en veure-ho. Aquest és l'origen de *Dabadu Games*, l'empresa de videojocs que tenen actualment ell i el seu germà i amb la qual han aconseguit fer un salt al mercat d'Apple, Android, i fins i tot a la Xina. Trenta anys més tard, els dos germans s'han retrobat i

Text: Marina Pallàs
Gràfics: Dabadu Games

“Va començar formant-se de forma autodidàctica amb un llibre que va trobar en una biblioteca que parlava del 3D Studio, va aconseguir una còpia pirata del programa i va començar a fer algunes animacions”

han reprès el camí per crear aquesta empresa, unint de nou les seves habilitats per crear videojocs.

Al llarg de tardes i tardes d'aquella dècada dels 80, el Jordi hauria començat a adquirir interès pels videojocs. Primer, però, per jugar-hi. *Llavors el que volia era jugar, ja no molestava el meu germà i no m'havia de mantenir entretingut dibuixant en un racó. Però ara, en canvi, donava la brasa als pares.* Volia una Game Boy, però no va aconseguir convèncer-los perquè li compressin la consola.

Va arribar l'època d'institut, i allà es va interessar pel modelatge i animació 3D. Va començar formant-se de forma autodidàctica amb un llibre que va trobar en una biblioteca que parlava del *3D Studio*, va aconseguir una còpia pirata del programa i va començar a fer algunes animacions, que en aquell moment requerien moltes hores de feina. Allò no estava directament relacionat amb els videojocs, però a ell li agradava crear *universos i coses que es movien*, com trens amb cara que recorrien unes vies. I aquí és on va trobar la seva vocació. *S'ho passava bé així, de manera que va continuar el camí fent disseny gràfic a la universitat. Es va apuntar a un estudi superior de disseny gràfic atret sobretot per una assignatura que es deia infografia. Al modelatge 3D se li diu infografia, però és que infografia se li diu a moltes altres coses, m'explica el Jordi. No era el que volia, però de totes formes, li va agradar molt.*

Des d'aleshores, durant tota la seva carrera professional ha estat dissenyador gràfic i s'ha professionalitzat sobretot en el disseny d'interfases d'usuaris i disseny d'experiència d'usuaris. Perquè ens entenguem, el Jordi és la persona que s'encarrega que estiguem divertint-nos en tot moment mentre juguem al mòbil. O, dit d'una altra manera, en certa manera és el culpable de mantenir-nos enganxats al joc o que no puguem resistir-nos a treure el mòbil i fer una partida ràpida mentre som al transport públic.

El germà gran, el Lluís, mentrestant, havia continuat especialitzant-se en enginyeria informàtica. I és al cap de trenta anys, després que el Jordi fundés una empresa de màr-

queting digital a Barcelona –*fent coses més totxes com apps de bancs*, que tampoc serien tan diferents dels videojocs a l'hora de plantejar-se d'acord amb el perfil de l'usuari, segons m'assegura–, que decideixen associar-se (un altre cop, en realitat) per provar d'aventurar-se per complet al món dels vide-

ojocs. Amb els anys, els germans Antonijuan haurien anat veient com el procés de creació de videojocs esdevenia més senzill i accessible. El Jordi celebra aquesta *democratització: ara hi havia unes eines que abans no hi eren, i que et permetien tenir una base sobre la qual treballar, passant gairebé directament a la part creativa i sense haver de començar de zero. Tot havia evolucionat de tal manera que, ara, estava a les nostres mans. I jo veia molt divertida la idea de poder tornar a fer videojocs.* Així, mantenint l'essència d'aquelles tardes en què els germans donaven vida a universos i personatges imaginaris a través del *ZX Spectrum*, el Jordi avui

“De nou a la Segarra i feliçment instal·lats al CEI de Cervera, troben un entorn relaxat que els ofereix unes comoditats i avantatges que el Jordi m’assegura que a la capital no trobarien”

s’encarrega del modelatge i la part visual i mecànica del joc, i el Lluís del desenvolupament. De nou a la Segarra i feliçment instal·lats al CEI de Cervera, amb un entorn relaxat que els ofereix unes comoditats i avantatges que el Jordi m’assegura que a la capital no trobarien (com ara una tan senzilla com la de dinar a casa, amb les filles), han trobat unes condicions que els han permès obtenir una capacitat de risc major i emprendre’s a temps complet en un món tan difícil com el dels videojocs. Un entorn on troben les forces suficients per enfrontar els diversos reptes que es deriven d’aquesta audaç empresa.

Així fan dos primers jocs –*GardenLab i Dismonster*– marcats per un clar contingut educatiu, que els porten a guanyar diversos guardons (premi a la millor aplicació espanyola per a nens el 2013 i premi al festival *Chupete* de Madrid el 2015).

Però aquests artesans digitals –com els agrada anomenar-se a ells mateixos– no en tenen prou, i decideixen enfrontar-se a un repte encara major: desenvolupar i publicar un joc per a totes les audiències. I és que si fem comptes, d’aquells anys 80 ja en fa, més o menys, quaranta. Com els passa a molt mortals, en aquest punt el Jordi va conèixer de prop (ja fos per ell o pel que observava en el seu entorn més proper) la temuda crisi dels quaranta. De sobte, m’explica, tot el seu entorn tenia pressa per fer coses: els seus amics es compraven motos, s’iniciaven

a l’escalada, començaven a fer *running*. I tot d’una corrien, corrien i corrien a fer coses sense parar. Exactament igual que els petards de *It’s Full of Sparks*, el joc que l’ha portat al top mundial de videojocs per a mòbils i als destacats d’Apple. La crisi el va inspirar fins a tal punt que, avui, almenys 2 milions 500.000 persones juguen a aquest joc sorgit de les seves reflexions. Aquí, als EUA i ara també a la Xina.

*La crisi, m’aclareix, no és que fos greu ni molt menys. El que passa és que, en veure tot el que feien els meus amics, vaig començar a plantejar-me: ‘I per què fas tot això? Aquelles coses que no havies fet mai?’ I vaig entendre que estava en aquell punt d’inflexió on, d’alguna manera, ets més conscient que ets al ‘meridià de la vida’. D’aquí li va venir la idea que, en el moment que t’adones que la vida és un compte enrere –perquè quan ets jove, segons m’adverteix, no hi penses mai– i arribes al futur que sempre havies estat esperant, comences a mirar i veus que potser, el que et queda ara, és tot baixada. El *running*, m’explica, és l’exemple claríssim. El salt va ser molt ràpid, no recordo com va venir la idea, però va ser instantani. ‘Per què no fer un protagonista que sigui un petard que corre?’*

Un cop captat el missatge, els paral·lelismes no donen lloc a la confusió. Per si no m’havia quedat clara la ironia, el Jordi em deslliura de dubtes: *el joc tracta del fet de ser conscient que moriràs. Ser conscient de la teva mortalitat. Pot semblar cruel, però els petards, els protagonistes del joc, tenen nom i uns colors característics que, un cop el petard espetega, s’esvaeixen amb ell per sempre més. Res que ens vingui de nou. Pel que el Jordi em diu, la gent ho passa fins i tot*

malament quan veu espetegar el petard: *Quan fèiem demostracions beta i veies la gent jugar era molt divertit veure les seves reaccions. De vegades sortia el seu propi nom o el d’un amic i quan espetegava cridaven un ‘OH, NOOO!’ Perquè s’adonaven que l’havien perdut, i ja està. Se’t posen els pèls una mica de punta, en el moment*

que explota el teu nom. I és clar, això és genial perquè remous coses a dintre.

En sentir el to divertit del Jordi en parlar d'aquest esparverament no puc evitar preguntar-me si qui s'entrega a aquest suplici, acceptant el dur punt de partida, es diverteix tant com ell en observar-los. Però alguna cosa divertida hi ha d'haver en tota aquesta història tan aparentment macabra perquè dos milions i mig de persones hi acabin jugant. Ell m'ho aclareix de pressa: *En el moment que encens la metxa, aleshores és quan comença a ser divertit; és el moment que encens la guspira de la vida.* Malgrat el cru rerefons, en el videojoc, acció i vitalitat s'evidencien en el caràcter festiu del joc: *Tu mires el joc, i t'adones que és molt alegre. Els colors són preciosos, lluminosos, els petards en si són festius... L'explosió s'acompanya inclús amb confeti.* De fet, ell volia que fos molt poc obvi que el videojoc tractava sobre això. El claim del joc és: 'En el moment que s'encén l'espurna de la vida, comença el compte enrere'. És un avís important, m'assegura ell, però a partir d'aquí has de ser tu mateix el qui arribi a les seves pròpies conclusions. Aquesta era la idea: fer un joc per tots els públics, però amb un missatge dife-

rent per a cadascú. Un missatge però que, en el fons, deu ser bastant universal, perquè sembla que es comprèn d'aquí a la Xina. I és que fins i tot el Jordi va arribar a sorprendre's en veure com n'eren de filosòfics alguns dels comentaris dels usuaris del país asiàtic. *It's Full of Sparks* és, en definitiva, una manera desenfada de tractar un tema seriós. És la superació d'un tabú. Un cop sobre la taula. La reacció absurda davant el que ja sabem. I probablement conté una mica de veritat sobre cadascun de nosaltres.

Què, juguem?

“Però aquests artesans digitals –com els agrada anomenar-se a ells mateixos– no en tenen prou, i decideixen enfrontar-se a un repte encara major: desenvolupar i publicar un joc per a totes les audiències”

Any 1915

**COOPERATIVA
D'IVARS**

Societat Cooperativa Catalana Ltda.

www.coopivars.coop

Bona Fira de Sant Josep

*Creiem en la força
del cooperativisme*

BINARI
Serveis informàtics

www.binari.cat

requality
sistemes

- Serveis per a empreses
- Equipament informàtic
- Software empresarial
- Videovigilància
- Disseny pàgines web
- Social Media

Distribuidor oficial:

NOD32

IBM

lenovo

Av. del Canal, 7

25230 Mollerussa

Tels. 973711715 / 973711276

9MAG

MATERIALS CONSTRUCCIÓ

VISITI LA NOSTRA GRAN EXPOSICIÓ

Av. Barcelona, 25 • 25300 TÀRREGA (Lleida) • Tel. 973 313 000 • www.9mag.cat

VINE I DESCOBREIX LA GAMMA HONDA
del 16 al 19 de març a la Fira de Mollerussa

HONDA

Aprofita les condicions de la fira i emporta't 5 anys de manteniment gratuït

Consum mixt (l/100 km): 4,0 - 7,2 / Emissions CO₂: 104 - 168.

Subjecte a unitats matriculades abans 31/3 i vinculat a finançament. El Contracte de Manteniment Honda inclou les revisions programades per la Marca, recanvis, peces originals (excepte desgast) i mà d'obra durant 5 anys o 100.000 km (el que abans succeeixi). Consulta cobertures/exclusions a www.honda.es o en el teu Concessionari. Oferta de manteniment subjecta a finançament d'un import mínim de 10.000 € amb permanència mínima de 24 mesos a través d'Honda Bank GmbH S.E. *5 anys de garantia (3 anys d'original + 2 d'extensió de garantia mecànica) sense límit de quilòmetres, segons condicions contractuals a consultar a través de la Xarxa Honda.

5
Anys de
Garantia

Ilermotor. Ctra. NII, km 458,5. Tel. 973 28 02 05*. LLEIDA.

*Contacti amb nosaltres per a més informació i sol·licitud de prova.

 HOTEL - RESTAURANT
HOSTAL DEL
CARME | VILAGRASSA

Hotel rural per
a esdeveniments... amb encant

Restaurant · Bodes · Comunions · Aniversaris · Tallers de cuina · Festes infantils · Convencions
Esmorzars de feina · Celebracions en grup

Ctra Na-II km 503 25330 Vilagrassa (Lleida) · Tel. 973311000 · info@hostaldelcarme.com · www.hostaldelcarme.com

La Passió de Cervera, amb el teló a punt de pujar

Les 7 representacions de la Passió cerverina oferiran un espectacle d'alta qualitat en constant renovació

S'acosta la Setmana Santa, i la vida quotidiana de la capital de la Segarra queda, com cada any, totalment alterada per un dels esdeveniments culturals més estimat pels seus veïns i veïnes: les representacions de la Passió. Des del 17 de març, i fins al 21 d'abril, el teló s'alçarà en set ocasions per a representar les escenes més destacades de la vida i la mort de Jesucrist. Una tradició que transcendeix el seu caràcter religiós i que els cerverins i cerverines han aconseguit convertir en una representació teatral impecable sense deixar de banda el seu arrelament i el seu caràcter popular.

Text: Cristina Mongay
Fotografia: Patronat Passió de Cervera

La història

La Passió de Cervera remet, segurament, a la història més coneguda, llegida i representada de tots els temps. Posa sobre l'escenari la dramatització d'un seguit d'episodis claus en el naixement del Cristianisme i en la seva construcció religiosa. La seva excepcionalitat l'han convertit en tot un referent cultural, que ha estat inspirador de tota mena de manifestacions artístiques. Tanmateix, més enllà de la seva dimensió religiosa i cultural, la Passió és, sobretot, una història humana. Una història intensa i plena de tensió, emoció, traïció i dolor. Una història emocionant, una història apassionant.

L'arrelament d'una tradició

L'origen de l'espectacle de la Passió se situa en les representacions medievals de la vida de Jesús, els anomenats 'misteris'. L'evolució d'aquestes representacions dramàtiques donà lloc a les representacions teatrals. A Cervera, la representació de la Passió està documentada des de finals del segle XV –concretament, l'any 1481–. Segons la Universitat de La Sorbona de París, es tracta de la representació de la vida i mort de Crist més antiga d'Europa. Actualment, la Passió de Cervera es considera un dels espectacles teatrals amateurs de més qualitat i de major magnitud que es representen al nostre país, i és un excel·lent exemple del nostre patrimoni cultural.

“La Passió Medieval de Cervera és una funció única a tota Catalunya, de la qual només se'n fa una representació el dissabte 17 de març”

La Passió Medieval de Cervera

La representació de la Passió Medieval de Cervera és una reconstrucció dramàtica de més de dues hores. El seu objectiu és transportar sensorialment a l'espectador en el temps, i això ho aconsegueix gràcies a la peculiaritat de les seves característiques.

Aquesta és una funció única a tota Catalunya, de la qual només se'n fa una representació el dissabte 17 de març. Es materialitza en el mateix espai que es feia antigament, a la Parròquia de Santa Maria de Cervera, un tret especial al qual cal unir la naturalitat de la seva il·luminació, procedent dels vitralls de l'Església, durant la tarda, i d'espelmes de cera, al capvespre.

El text que s'hi representa es recita en català antic, procedent de la versió original de 1534 recuperada durant el segle passat per l'estudiós cerverí Agustí Duran i Sanpere i la seva filla. Alhora, el vestuari i l'escenografia que es llueixen també reproduïx fidelment l'emprat en aquella època. A això cal sumar la voluntat d'omplir de música medieval i en directe el temple, un intens treball liderat pel musicòleg medievalista Daniel Vilarrúbias i Cuadras.

La Passió de Cervera, renovació constant

La Passió de Cervera prendrà el Gran Teatre de la Passió els dies 18, 24 i 30 de març, i el 8, 15 i 21 d'abril. Un total de sis representacions on actors, actrius i tècnics es deixaran la pell sobre l'escenari per fer vibrar al públic assistent.

Després de tres temporades amb en Josep Purti com a director artístic, enguany l'espectacle estarà dirigit per un equip de direcció configurat per la Mariona Dalmases, el David Mora, en Joan Ninot i la Gemma Palà. Aquests han estat els encarregats de liderar el repartiment sorgit, en gran part, d'un càsting d'actors i actrius que tingué lloc el mes de gener. Entre els personatges principals de l'espectacle, hi ha actors procedents de les terres de Ponent, de les comarques tarragonines i de diferents indrets de Catalunya. Entre els papers més representatius que tindran cares noves,

cal destacar el nou Pilat.

A més a més, entre les tasques de renovació empreses en aquesta edició de la Passió de Cervera, cal destacar la restauració dels històrics decorats dels germans Salvador, pintats ara fa mig segle. Una recuperació encarregada pels successors familiars d'aquest reconegut taller d'escenografia.

L'espectacularitat

La Passió és un espectacle de magnitud colossal, que mobilitza centenars de persones a la capital de la Segarra. Compta amb més de tres-cents actors i actrius –més de cinquanta de principals–, dinou músics i cantants, i desenes de tècnics. El teatre on es representa la Passió va ser dissenyat especialment per a potenciar-ne l'espectacularitat. Es tracta d'un equipament de 4.800 m2 de gran capacitat (1700 persones), que es compta entre els més grans de Catalunya.

“El teatre on es representa la Passió va ser dissenyat especialment per a potenciar-ne l'espectacularitat. Es tracta d'un equipament de 4.800 m2 de gran capacitat (1700 persones), que es compta entre els més grans de Catalunya”

Viure la cultura cerverina

Tots els assistents de la Passió de Cervera tindran l'oportunitat de gaudir amb més profunditat del patrimoni immaterial i material de la capital de la Segarra. I és que es ficarà a la seva disposició la venda d'un paquet turístic per conèixer millor els principals equipaments i esdeveniments culturals de Cervera. A aquest paquet, s'inclou també un dinar en un conjunt de restaurants de la ciutat, per tal de degustar els productes típics i de proximitats d'aquestes terres.

Tot plegat, un present atractiu i selecte per gaudir d'una ciutat bolcada totalment, i des de fa cinc segles, en fer reviure la història de la Passió.

OFICINA TÈCNICA

GRAUS

Avinguda del Canal, n°8-B, baixos Mollerussa
Tel. 649 158020 / 973 603064
david@davidgraus.com

Projectes obra nova i reforma.

Informes Tècnics, Certificats d'eficiència energètica, Inspecció Tècnica dels edificis.

Reformes integrals de vivendes.

**MITJANA
COMUNICACIÓ**

www.mitjanacomunicacio.com
Tàrraga - 653 71 35 81

Disseny web per a empreses

Producció audiovisual

Una eina imprescindible per aportar qualitat al missatge de divulgació i publicitat

- Espots
- Reportatges
- Gabinet de premsa
- Vídeo tutorial
- Documentals

territoris.cat

residència
i'Anunciata
som benestar

(973 15 11 92

Plaça Catalunya, 11
Juneda (Lleida)

www.anunciata.com

**et tramitem
les ajudes
econòmiques!**

la residència

- ✓ residència assistida.
- ✓ centre de dia, et venim a buscar
- ✓ estades temporals.

el centre de rehabilitació

- ✓ centre de rehabilitació i recuperació privat i concertat amb mútues
- ✓ teràpies alternatives, acupuntura. i fisioestètica.

Centre col·laborador de la
Generalitat de Catalunya

Festes i fires de Primavera Estiu

2018

Les Garrigues

Dissabte i Diumenge 7 i 8 d'abril

2n MERCAT MEDIEVAL **ARBECA**

Tel. 973 160 008 www.arbeca.cat

Diumenge 8 d'abril

L'ALBI

FIRALBI: fira de productes artesans i maquinària agrícola

Tel. 973 175 004

www.albi.cat

Dissabte, 14 d'abril

LA GRANADELLA

5a RECREACIÓ DELS BOMBARDEJOS DE LA GUERRA CIVIL

Tel. 973 133 017

www.lagranadella.cat

Dies 4, 5 i 6 de maig

2a FIRA BORGES MOTOR **LES BORGES BLANQUES**

Tel. 973 142 850 www.lesborgesblanques.cat

Dissabte 5 de maig **EL SOLERÀS**

6è FESTIVAL DE REPIC DE CAMPANES

Tel. 973 133 232 www.soleras.ddl.net

Les Garrigues en Flor

19 de maig - 3 de juny **POBLES DE LA COMARCA**

Tel. 973 142 658

www.ccgarrigues.com

Dissabte 2 de juny

Vió · Vins de les Garrigues ·

LES BORGES BLANQUES

Tel. 973 14 03 95

www.labodegaborges.cat

Diumenge 3 de juny **JUNEDA**

40è CONCURS DE LES CASSOLES DE TROS

Tel. 973 150 014

www.juneda.cat

Dies 7, 8 i 9 de juny

KALIKENYO ROCK **JUNEDA**

KalikenyoRock2017

Juny, juliol i agost

LA GRANADELLA

OLEATERRA, escenaris d'art.

Proposta que uneix patrimoni, paisatge, art,
cultura de l'oli i gastronomia

Tel. 973 094101 / 973 133 012

www.culturadeloli.cat

Dissabte 30 de juny

11a MOSTRA CULTURAL I ACAMPADA JOVE

CERVIÀ DE LES GARRIGUES

Tel. 973 142 658

www.ccgarrigues.com

Consell Comarcal de
Les Garrigues

Diputació de Lleida
municipis, territori i tu

SOC

Servei d'Ocupació
de Catalunya

**Generalitat
de Catalunya**

CERTIFICATS DE PROFESSIONALITAT

Gestió comercial de vendes, muntatge i manteniment, confecció i publicació de pàgines Web...

CURSOS DE FORMACIÓ CONTÍNUA

Gas categoria A i B. Electricitat. Soldadura. Fred industrial. Fontaneria i calefacció-climatització domèstica.

NOVES TECNOLOGIES

Competències TIC, ofimàtica, programació, gestió empresarial, disseny gràfic, industrial...

IDIOMES I HABILITATS

AGRICULTURA I RAMADERIA

PREVENCIÓ DE RISCOS LABORALS I SANITAT

TRANSPORTS

INDÚSTRIA ALIMENTÀRIA

PFI FORMACIÓ A MIDA PER A EMPRESES

Mollerussa Compositor Beethoven, 8 | Mollerussa | Lleida

general@ceinaformacio.com
973 71 03 85

Les Borges Blanques C. de la Indústria, 8 | Les Borges Blanques | Lleida

borgesblanques@ceinaformacio.com
973 14 24 96

Escola d'Oficis C. Ponent, 20 | Mollerussa | Lleida

general@escoladoficis.com
973 71 2790

Adapta't,
forma't,
transforma
el teu
futur.

ceina.com

MUSEU DE LA MECANITZACIÓ AGRÀRIA CAL TREPAT DE TÀRREGA
MUSEU DE LA CIÈNCIA I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

Un recorregut cap als orgens industrials de Tàrrega

Els diumenges visites guiades sense concertar a les 11 h i a les 12.30 h.

HORARIS: De setembre a juny, de dilluns a divendres: de 10 a 14 h i de 15 a 17 h; divendres tarda tancat. Dissabtes i diumenges: d'11 a 14 h. **Juliol i agost,** de dilluns a divendres: de 10 a 14 h; dissabtes i diumenges: de 10 a 13 h.

VISITES: tel. 973 311 616 o a informacio@museutrep.cat
Totes les visites han de tenir la confirmació del museu.

Tancat els dies: 1 de gener, dilluns de Pasqua, 1 de maig i 25 i 26 de desembre.

Per concertar visita altres dies trucar al 973 311616 o bé informacio@museutrep.cat

Visites guiades, tallers infantils, tallers familiars, sessions fotogràfiques en un marc industrial inigualable

Un museu que t'emocionará

Av. Josep Trepat Galceran, s/n. Tàrrega. Tel. 973 311 616 · informacio@museutrep.cat · www.museutrep.cat

Després de Barcelona, què passa amb els nostres joves quan se'n van a la capital

Si tu o algú del teu entorn s'està plantejant d'anar a estudiar a Barcelona, o bé s'hi troba ara mateix, potser l'experiència d'alguns joves del territori que s'han llaurat el camí per la capital puguin interessar-vos. Aquests són els retrats de tres joves que han viscut i estudiat a Barcelona i han improvisat els passos que s'han seguit a la finalització dels seus estudis, fins a arribar on són avui. Aquests relats no preveuran el futur de ningú, però potser us serveixen per reflexionar i, fins i tot, inspirar-vos.

Darío Albert

24 anys | La Guàrdia-Barcelona-Itàlia-Barcelona-La Guàrdia-?

L'Albert és de la Guàrdia de Tremp. Va estudiar Periodisme a la Universitat Autònoma de Barcelona i va fer un postgrau en Comunicació Política, també a l'Autònoma. Sembla una persona activa que prefereix fer voluntariats abans que estar-se quiet. El que ha après durant els seus anys d'estudi a Cerdanyola del Vallès i Barcelona, s'ho ha endut cap a Tremp, on està treballant i movent diversos projectes. Les seves inquietuds sempre deuen donar vida al seu entorn.

Durant els dos primers anys i mig del grau va estar vivint a la Vila de la UAB, a Cerdanyola del Vallès. Després se'n va anar d'Erasmus a Itàlia mig any, i durant el quart any del grau, va estar vivint a Barcelona. El postgrau també es feia a Barcelona, així que va continuar vivint allà durant els sis o set mesos que va durar aquest. Després de tornar d'Itàlia i en acabar de cursar el grau de Periodisme, va buscar màsters i postgraus, i va decidir-se per fer el postgrau d'Anàlisi i Comunicació Política. Quan va acabar, va tornar al seu poble, la Guàrdia, per posar-se a buscar feina activament: *Tenia clar que si volia buscar feina, el millor era fer-ho des de casa. Per aixecar-se al matí i estar tot el dia tirant currículums, millor fer-ho des d'allà que des de Barcelona.* Durant el quart any del grau va començar a enviar molts currículums a diferents llocs, i ja havia estat compaginant estudis amb una feina de monitor de menjador, amb uns horaris que li permetien seguir estudiant, perquè treballava durant els migdies. En acabar el postgrau, i tenint present que podria tardar un temps a trobar feina, continuar pagant un pis a Barcelona només per buscar una feina li semblava una situació inviable. S'havia plantejat altres opcions, com ara anar a treballar un temps a l'estranger, però mentre encara estudiava. Per ell és la millor ocasió per fer-ho, ja que mentre estudies encara no t'has establert definitivament al món laboral: *També havia pensat a anar a l'estranger a fer d'au pair, però això havia de ser abans d'acabar els estudis, perquè quan comences a treballar, això ja és més complicat. Al final, però, no ho vaig fer.*

A l'estiu, després de tenir un grau en Periodisme i un postgrau en Anàlisi i Comunicació Política sota el braç, i en tornar al poble, a la Guàrdia, li van anar sortint diverses feines, que va trobar sobretot a través d'alguns treballs que havia fet anteriorment a la zona de forma voluntària. M'explica que les oportunitats laborals a Tremp són més justes però que, per altra banda, la xarxa que hauria establert al llarg dels anys a través d'aquests voluntariats l'haurien ajudat a trobar feina: *Jo sempre he tingut interès a fer feines voluntàriament. A Tremp, les oportunitats laborals són més justes, però jo m'he pogut apanyar perquè, des de fa quatre o cinc anys, va sortir un diari, i jo hi treballava voluntàriament. Després va anar creixent, i em van dir si volia entrar-hi a treballar. Així doncs, ara fa la part informativa del diari i, a més, també treballa a Ràdio Tremp. Actualment no s'està plantejant de marxar de forma immediata perquè aquí s'hi està bé, però tampoc li costa massa considerar l'oportunitat de marxar algun dia. I no només a Barcelona. Barcelona està bé, em diu, perquè hi hauria més oportunitats que en altres pobles, però tampoc no té un interès especial en tornar-hi. Hi he estat anys, i ja sé el que és. Si ara em proposessin anar a Barcelona o a una altra ciutat, potser triaria l'altra ciutat, per provar coses noves. Però bé, això no ho saps fins que no ho tens al davant!*

“M'explica que les oportunitats laborals a Tremp són més justes però que, per altra banda, la xarxa que hauria establert al llarg dels anys a través d'aquests voluntariats l'haurien ajudat a trobar feina”

Roger Escobosa

26 anys | El Palau d'Anglesola-Barcelona-El Palau d'Anglesola-Brusel·les-Canadà-?

El Roger és del Palau d'Anglesola. Va fer el grau en Ciències Polítiques i de l'Administració a la Universitat Pompeu Fabra i té un màster en Anàlisi Política i Assessoria Institucional, que va estudiar a la Universitat de Barcelona. Un cop ha viscut l'experiència de marxar fora del país per primera vegada, no pot garantir-me quan tornarà cap aquí. No té cap perjudici a l'hora de considerar països on anar a viure i provar sort, i té una cosa molt clara: hi ha qüestions que semblen intricades però, al final, es tracta de donar un sí o un no.

Va anar a viure a Barcelona l'any 2009. Va començar amb el grau en Ciències Polítiques i de l'Administració, i els caps de setmana acostumava a tornar al poble. Els dos primers anys va viure en un pis d'estudiants amb amics de Mollerussa a l'Eixample, i el tercer any va decidir anar a viure amb la seva parella. L'últim any d'universitat va estar fent el Treball de Fi de Grau (TFG) i pràctiques remunerades a una empresa de gestió universitària, que va trobar a través de la borsa de treball de la UPF. Combinava el TFG amb les pràctiques i, quan va acabar-les, li va tocar un passi per anar d'InterRail durant les vacances de Setmana Santa a través d'un concurs del Facebook. *Una d'aquelles coses que penses que no et tocaran mai. Ho vaig fer només perquè a mi m'agrada la geografia i al concurs demanaven que situessis alguns punts a un mapa d'Europa*, m'explica. Ideal per airejar-se i agafar perspectiva quan et trobes finalitzant el grau i les pràctiques i et prepares per decidir

el teu futur proper. En tornar del viatge, va tornar a buscar feina mentre finalitzava el TFG i va trobar una feina de monitor de menjador -casualment, igual que en Darío-. Va començar a treballar-hi

al maig, però al juny ja no hi havia classes i, per tant, tindria uns mesos per plantejar-se seriosament quins havien de ser els següents passos. Va decidir matricular-se al màster en Anàlisi Política i Assessoria Institucional a la UB, que va començar a l'octubre, en haver reprès la feina de monitor de menjador un cop acabades les vacances. El Roger també em remarca la idoneïtat d'aquesta feina per compaginar-la amb els estudis, tot i que en el seu cas va ser una mica complicat. A la feina s'hi trobava a gust, però li va costar uns mesos tenir una plaça fixa, i per culpa del desplaçament, els horaris gairebé s'encavalcaven amb els de les classes del màster. Al febrer, però, el van posar fix en un col·legi d'Esplugues de Llobregat, i aleshores ho tenia força bé per arribar a les classes, ja que eren relativament a prop. En acabar el màster al juny —que per ell hauria estat massa enfocat en la docència i poc en la professionalització— i en acabar de nou el curs de l'escola on exercia de monitor, va agafar una feina de comercial a Barcelona. En aquell moment reconeix que seguia buscant feines del seu camp, però ja no tant com al principi. Sempre havia tingut ganes de marxar un temps a viure fora del país, i aquí, d'alguna manera, ja estava començant a fixar la vista en plans a mitjà termini per mirar d'anar a l'estranger: *Estava pensant que jo volia fer alguna cosa, necessitava fer alguna cosa; ja no només treballar d'allò meu a Barcelona, sinó que Barcelona era l'opció mínima*. Però jo volia alguna cosa més. Després de treballar de comercial, va estar un temps treballant a Mollerussa. I és que el Roger també és corredor d'assegurances (es va treure el títol per la UNED), i ja que aquest és el camp de l'empresa familiar, va continuar formant-se en aquest camp i exercint com a tal: *Durant aquest temps vaig aprendre moltes coses. El món de les assegurances és tot un món. Aprens molt sobre cultura general, perquè toques tot tipus de problemàtiques*. La idea de marxar a l'estranger, però, seguia en ment, perquè era de feia temps que tenia ganes de provar-ho, i ell sentia que ara era el moment: *Clar, tenia 25 anys i em vaig plantejar: o ho faig ara, o no sé si podré. Més endavant no saps quina serà la teva situació. S'ha de fer*. Ja feia temps que s'ho plantejava, i a poc a poc va anar movent fils. Va anar a una assessoria de Barcelona de mobilitat, que va trobar a través d'una fira *per gent que no sabia què fer*. Les recomana moltíssim, ja que, segons explica, t'ajuden a trobar pis, feina, estudis, i al servei de mobilitat posen a l'abast un gran nombre d'ofertes i oportunitats d'arreu del món: *Els presentes el que tens i el que vols fer i, a partir d'aquí, ells van seleccionant i triant carpetes amb diferents opcions i programes que es poden adequar a tu*. Així és com ell ha anat a Brusel·les sis mesos a través d'un programa que es diu Eurodisea —amb què et busquen una feina del teu camp i un allotjament—.

El Roger m'explica com va ser de ràpid el procés un cop va decidir fer el pas. De fet, poc després de saber que havia passat el procés de selecció per anar a Bèlgica, va saber que també li havien concedit la Visa Working Holiday per anar-se'n al Canadà, que havia demanat més o menys al mateix temps que aplicava al procés per anar a Brussel·les: *Al final, decidir marxar és agafar un dia i dir sí o no. Sembla molt difícil, però en realitat és tan senzill com això. Si tens l'oportunitat de fer-ho, ho tens sobre la taula i tu tries. I jo un dia vaig fer això*.

Ara mateix ja és al Canadà amb la seva parella, que ha tingut la mateixa sort amb la Visa, i m'explica que el seu objectiu final és tornar a Barcelona però, ara mateix, havent marxat, no té cap data en ment per fer-ho.

“La idea de marxar a l'estranger, però, seguia en ment, perquè era de feia temps que tenia ganes de provar-ho, i ell sentia que ara era el moment”

Ester Rué

22 anys | Mollerussa - Barcelona - Mollerussa -?

Dels tres, l'Ester és la més jove de tots. Actualment viu a Mollerussa, i es troba exactament en aquell moment liminar en què està finalitzant el grau –gairebé és criminòloga–. Ha compaginat estudis i treball durant mesos, amb totes les dificultats i la incertesa que això implica, però aquesta amant de l'estadística m'explica algunes coses que clarament marcaran la seva trajectòria en els següents anys i qui sap fins d'aquí quant de temps. Li apassiona observar la societat a través dels números: on l'altra gent veu simples xifres i codis, ella hi veu el que passa en el seu entorn.

Fa cinc anys que va anar a Barcelona a estudiar el grau en Criminologia, i durant els quatre anys que va ser vivint a Barcelona, va viure en set pisos diferents. Per contribuir i mantenir la inversió que suposa estudiar durant anys a Barcelona, va posar-se a treballar de cambrera mentre estudiava. Acabava les classes a la una del migdia i a la mateixa hora havia de començar a treballar a l'altra punta de Barcelona. Feia moltes hores, així que va deixar la feina per començar en una botiga on treballava una noia que havia conegut al restaurant. Un dia però, va veure combinar-ho era incompatible, de manera que va decidir no tornar a treballar fins acabar d'estudiar. Creu que van faltar ajudes per part de la universitat per poder-ho compaginar. El quart any del grau va començar a estudiar Dret per la UNED. Els estudis li agradaven, però el sistema a distància no la va convèncer: *Era molt interessant, però a l'hora de fer*

*exàmens, veia que era moltíssima feina si tenies altres responsabilitats. Crec que, si hagués estat presencial, ho hauria gaudit i aprofitat més. I moltes vegades, trobava que el que apareixia a l'examen no era ni de prop el més important. Al febrer del quart any, es va especialitzar en investigació i estadística, i el seu professor, en un canvi de classe, li va preguntar si volia treballar en un projecte sobre la reincidència per violència de gènere. Li va explicar el projecte, i ella no ho va dubtar. Avui encara treballa en aquest projecte premiat pel RecerCaixa: *Era una friqui de l'estadística. A classe em vaig fer uns apunts propis de programació d'estadística amb llibres de codis i 'comandos' per poder-ho utilitzar en un futur. Fins i tot em confessa que, darrere alguns dels treballs dels seus companys, hi havia la seva mà. El seu professor no va voler deixar escapar la seva inclinació i perseverança, i ara investiguen junts al projecte en un equip de catorze persones, tots doctors i la majoria anteriors professors seus, entre les quals ella és, evidentment, la més jove. Dos dies a la setmana, l'Ester ha d'anar a Barcelona a recollir dades manualment al Departament de Justícia. I se sent molt satisfeta amb aquesta feina: *He tingut moltíssima sort i em sento molt agraïda: és de criminologia, és un estudi de condemnes –que aquest tema m'interessa moltíssim–, i a sobre és d'estadística, el que a mi m'agrada. És genial. Aprens molt i coneixes molta gent. Una de les persones que és al projecte és l'Elena Larrauri, que és la millor criminòloga del país. Poder treballar amb persones així és un honor. Són eminències i t'ensenyen moltíssim.***

Un cop va finalitzar les assignatures del grau i va acabar les pràctiques a la Fiscalia de Vigilància Penitenciària, va tornar a Mollerussa. *'Ces't fini' Barcelona*, etziba. Va acabar deixant els estudis per la UNED, i ara li queda el TFG. En aquest moment, està plantejant-se quins han de ser els seus propers passos. Em diu que li agradaria tornar a Barcelona, però que encara li agradaria més anar a qualsevol altre lloc. Té clar el que voldria, però encara no el quan ni, sobretot, diu, el com: *Tot el que pugui estalviar serà per estudiar. Necessito fer alguna cosa més. Un màster o alguna cosa. Anar a fora, m'agradaria. Jo no ho vull deixar aquí.* Li interessa la investigació social, i li serveix qualsevol lloc on es parli anglès i amb un programa que tingui molts números, per no avorrir-se. Vol aprofitar que, a molts llocs d'Europa, els màsters són gratuïts, i està pensant en Alemanya, perquè és on hi ha un dels programes amb més matemàtiques. Vol sortir, no poder utilitzar la seva llengua durant un temps, conèixer gent nova. *Deixar això un temps enrere, però no per sempre, sinó per poder tornar algun dia amb tot això.* I li ve de gust aprendre més sobre anàlisi de *big data*. Hi ha poca gent que ho faci, diu, però a ella li fascina: *De vegades la gent mira els números, i només hi veu això, xifres i codis avorrits. Jo miro, i és que m'adono que, realment, estàs veient el que passa al teu entorn. És increïble: la societat a través dels números.*

“Tot el que pugui estalviar serà per estudiar. Necessito fer alguna cosa més”

MOLLERUSSA MARKET

ADSERIAS BARRULL i ASOCIADOS, SL

C/ Ferrer i Busquets, 32 · Mollerussa

Horaris: De dilluns a dissabte, de les 9:00 h. a les 21:00 h.
Diumenges obrim de les 10:00 h. a les 14:00 h.

Menú de Calçotada

[LO RACÓ D'EN CARLES]

Autovia A2 - Km512 - Fonolleres (Lleida)

RESERVES 973 533 700

info@loracodencarles.cat - www.loracodencarles.cat

Preu:
27€

PRIMER

Calçots a la Brasa amb salsa de Calçotada

Podras menjar els que vulguis!!!

SEGON

Graellada de carn

Botifarra de Sant Antolí

Conill de Calaf

Pollastre de corral

Peus de porc de Cal Vila

Xurrasco de Sant Antolí

Combinat de botifarres

(Tot a la brasa i amb guarnició:

Patata al caliu, escalivada i mongeta seca)

POSTRES

Crema catalana

Pastís de formatge

Mel i mató

Gelat

logurt artesà

Braç de gitano.

CELLER

Aigües minerals, i vi

Copa de cava

Menú diari: 10,50€
Menú de caps
de setmana: 15,90€

Meritxell Gené:

"Les dones encara tenim molt per reivindicar, i la cançó i la poesia són eines per desvetllar consciències"

Parlar de Meritxell Gené és parlar de música, de poesia i de compromís amb el país i amb la dona. Compta amb quatre discs a l'esquena, i amb gran quantitat de col·laboracions i espectacles poèticomusicals en curs. És una jove sensible, atenta i perfeccionista. I tot i la seva dolça veu i els acords que l'acompanyen, la força de les paraules que escull Gené en cadascun dels seus temes l'ha convertit en una de les veus ponentines més reivindicatives dels darrers temps.

Què va arribar primer a la teva vida, la música o la poesia?

Primer va arribar la música, que sempre l'he dut a dins, des de ben petita. Pel camí, he trobat la poesia, que ha estat molt present en mi i en la meua música, i que ha format part d'un procés natural. La curiositat sovint neix del que ens envoltam, el que llegim. El moment en que vaig obrir la finestra de la poesia vaig començar a sentir i a viure la música amb més profunditat, a abocar-m'hi d'una manera que ni jo mateixa m'hagués imaginat.

Recordes el teu primer poema?

Recordo molt bé un dels poemes que en llegir-lo em va sorprendre a l'instant: 'La ciutat Llunyana' de Màrius Torres.

És difícil però, si haguesis d'escollir una o un poeta, qui triaries?

Sense cap mena de dubte, a Màrius Torres. Aprofundir en la seva poesia i posteriorment gravar un disc d'homenatge amb els poemes seus que havia sentit més a prop, va ser per a mi un punt d'inflexió molt important. Aquest disc el vaig viure des de bon principi amb molta intensitat, i em va fer descobrir maneres de fer i expressar per a mi molt noves. Màrius Torres m'ha transmès la sensibilitat del qui escriu per sentir i connectar amb la presència de l'altre, trobant refugi en les paraules.

A qui t'agrada escoltar, musicalment parlant?

Aquesta pregunta si que em costa de respondre, perquè sempre escolto molta música i molt variada. Podria

dir alguns noms que escolto sovint: Billie Holliday, Bob Dylan, UC, Maria del Mar Bonet, Biel Majoral, Antònia Font, The Beatles, Leonard Cohen, Ella Fitzgerald, Amy Winehouse, Love of Lesbian, Roger Mas, Kings of Convenience, Mishima, Miles Davis, Otis Redding, Ovidi Montllor, Iron & Wine, Jordi Gasion, Antonio Vega, Damien Rice, Ferran Palau, Angel Stanich, Jorge Drexler, Jabier Muguruza, S.Carey, Santi Carreta, Josh Ritter, The Velvet Underground...

Què me'n dius de la Senyoreta Gené, selectora de vinils?

Des de sempre que m'ha encantat escoltar música al tocadiscos de casa. De fet, en aquest context, vaig començar a descobrir la meua música preferida. Aquest ha estat per a mi un dels millors regals que m'han fet mai, em fa molta il·lusió conservar tots els vinils de casa meua. El meu avi va ser el primer en regalar-me els seus vinils

“El moment en que vaig obrir la finestra de la poesia vaig començar a sentir i a viure la música amb més profunditat”

de música clàssica i el tocadiscos, i la resta dels discos, els meus tiets. Els que més m'agraden però, són els del meu pare, trobo que tenia molt bon gust i que coincidim molt musicalment parlant. Quan escolto la música que li agradava a ell, el sento més a prop.

Per parlar-vos de la Senyoreta Gené, us explicaré una anècdota: un dia em van proposar si volia gravar una sessió per DeeHeys amb els vinils que m'agradessin més i que volgués compartir. I vaig acceptar el repte, que vaig preparar-me molt, perquè era el primer cop que punxava amb els dos plats, i a més gravant... Sort que em van fer una classe accelerada i vaig anar fent com vaig poder. Malgrat els nervis de princi-

piant, ho vaig gaudir moltíssim. Des d'aquell dia, que em vaig quedar amb ganes de més, i un amic meu, l'Albert Echevarría, em va anar convidant a punxar en les sessions que muntava per presentar la cervesa artesana 'Republiq', i així va anar sortint el nom de 'Senyoreta Gené', que sempre que pot va fent pràctiques, descobrint i experimentant en l'apassionant món dels vinils.

Entre els projectes en els quals estàs immersa, destaca Les Kol·lontai, que realitzes amb les cantadores Ivette Nadal, Sílvia Comes i Montse Castellà. Com neix aquest projecte amb aires revolucionaris?

Inicialment va ser una proposta del director del

Festival BarnaSants, Pere Camps, que ens va fer un encàrrec amb un treball previ de recol·lecta d'informació d'Alexandra Kol·lontai, la primera dona ambaixadora de la història, va ser durant la revolució bolxevic - que precisament l'any passat se'n va commemorar el centenari -, i ella en va ser una de les seves figures clau i a la vegada no prou reconeguda. Se'ns va proposar fer la presentació del Festival BarnaSants, que va desembocar en una presentació col·lectiva amb la Xarxa de Teatres d'Ateneus de Catalunya adherits i hem tingut la sort i l'oportunitat de continuar girant aquesta proposta per arreu del país.

La columna vertebral de l'espectacle se centra en el pensament i la filosofia d'Alexandra Kol·lontai, però hem treballat amb textos d'una quinzena d'autores, com Montserrat Roig, Maria Mercè Marçal, Felícia Fuster, Mireia Calafell, Alda Merini... Les citem, les musiquem, les recitem i les cantem amb cançons d'amor i revolució. També hi hem volgut transmetre una visió feminista de la vida molt àmplia, on hi tractem diferents eixos de forma coral: la dona en el treball, la dona en l'art, la dona l'amor, la maternitat, la llengua o el maltractament amb la violència de gènere.

Parla'm de 'La mirada violeta, Roig i Marçal', que realitza amb l'Aina Torres.

Conjuntament amb la poeta i escriptora Aina Torres, hem teixit un espectacle sobre l'obra i la vida de dues escriptores fonamentals de la literatura catalana: Maria-Mercè Marçal i Montserrat Roig. Aquest espectacle

inclou poesia, música i també diàlegs. Vol ser un homenatge, perquè creiem, que cal reivindicar la seva obra i també la seva mirada feminista, la seva mirada violeta. I de fet el que fem és anar introduint diferents reflexions d'elles dos i també connexions nostres en les que ens hem sentit identificades, i que són sobre temes d'absoluta vigència, la maternitat, perquè van escriure, i com les va condicionar el fet de ser dones.

Participes també en 'AMOR. Arrels, branques i fulles', amb Heura Gaya, Meritxell Cucurella-Jorba i Txabi Ábrego...

Sí! Precisament ara va fer dos anys que vam estrenar aquest espectacle a La Farinera de Juneda, gràcies al Ramon Giné, que ens va proposar de preparar un espectacle únic per celebrar el dia de la poesia. I des de llavors, que encara seguim!

De fet, aquest divendres, 9 de març, farem l'AMOR a Tarragona, així que aprofitaré l'avinentsa per convidar als lectors a venir al Teatre Magatzem i acompanyar-nos en aquest recorregut d'amor amb la poesia com a material de partida, i poemes sobre bases musicals. Un camí que ens duu a fer parada en l'obra d'uns quants poetes estimats i d'unes quantes poetes estimades. I aquest camí és fet d'amor, l'energia fonda que ens mou, la vida.

Entre les teves col·laboracions, també destaca les d'homenatges com 'Les Roges del Molinar'.

Sí, va ser un honor poder participar en aquest homenatge essencial per reivindi-

car l'exemple de lluita de 'Les Roges del Molinar', que han esdevingut un símbol del moviment feminista i un exemple de la lluita per la dignitat. Montserrat Roig escrivia: "Si hi ha un acte d'amor, aquest és la memòria", i sense memòria perdem una part de nosaltres mateixos. Amb ella sabem d'on venim, i cap a on anem, i cap a on no volem tornar, perquè aquelles lluites d'ahir, també són les nostres lluites d'avui. Per totes elles i aquelles que continuaren la lluita, tantes i tantes dones silenciades, oblidades, referents d'un moviment que no ha de callar. Per això hi ha la memòria, i lluitar per la causa feminista és el millor homenatge.

Què sents al posar veu i música a la condició femenina?

En pensar la meua resposta a aquesta pregunta he recordat aquest poema que m'agrada tant de la Montserrat Abelló: "Parlen les dones, la seva poesia tendra i forta. Ben pocs s'aturen a escoltar aquestes veus, que, trasbalsades, un nou llenguatge diuen nascut al fons dels segles."

La meua condició de dona m'ha donat unes característiques i unes sensibilitats que comparteixo amb el col·lectiu i que, a vegades em fan sentir acompanya-

da en el dolor i la soledat. Aquesta energia, la sororitat, l'abraçada. Cantar a les nostres mares simbòliques, a les dones que estimo, a les dones que admiro, conegudes, anònimes, sinceres, apassionades, que han demostrat sobradament que la força no té res a veure amb qualitats físiques, sinó amb la força que ens aporta la nostra psicologia emocional. Les que plorem, però som fortes i fermes quan cal ser-ho, les que ens emocionem, les que sentim, les que escrivim, les que cantem, les que lluitem.

Els teus temes són molt dolços i melòdics, però tenen una gran força en les paraules escollides.

Trobar la forma musical per a cada text pot ser molt relatiu. Sempre he intentat que les musicacions fossin molt pulcres, amb uns arranjaments que no destorbessin la veu, la paraula. Per altra banda, també em deixo portar moltíssim. Intento que la poesia es vagi desplegant en música. Miro de deixar-me endur per la musicalitat de la poesia en si mateixa, que també pot partir -i forçar- del recitat. Intento dir els poemes, els declamo, i puc partir d'aquí, del recitat. Però la poesia ja irradia aquesta musicalitat. Si per a

un poema no hi trobo la música, no ho forço mai.

‘Branques’ (2017), el teu darrer disc, ens atansa a dotze poetes dels Països catalans: Joan Vinyoli, Maria-Mercè Marçal, Joan Barceló, Montserrat Abelló, Joan Sales, Bartomeu Roselló-Pòrcel, Blai Bonet, Marià Villangómez, Concepció G. Maluquer, Manuel de Pedrolo, Vicent Andrés Estellés i Joan Salvat-Papasseit.

Aquest darrer treball n’és la conseqüència natural d’aquestes lectures habituals, la importància que tenen per a mi, l’efecte que em fan, i és per aquest impuls tan senzill que volia seguir aprofundint en treballar la paraula dels nostres poetes. Per a mi tots els poetes que formen aquest disc tenen una mateixa manera d’entendre la vida i la poesia, basada en la sinceritat i la valentia de les emocions nues.

En el moment de fer la tria, vaig sentir que tenia ganes de cantar els poemes i poetes que en aquell moment vital sentia més a prop, i la poesia com a mitjà d’ex-

pressió del que tenia ganes de dir i cantar. Tampoc he volgut fer cap antologia, sinó només musicar dotze poetes i poemes que m’han cridat.

Amb aquest treball també he volgut reivindicar les meves arrels, i intentar que hi fossin representades totes les parts del llarg i ample del nostre país; i els grans trets diferencials, per a fer mar i reivindicar la imatge viva de la llengua com a conjunt, i que formen part d’una cultura viva, com sovint els mateixos poetes ens ho recorden.

Què és per tu ser dona, músic i poeta? Què et permet?

En aquesta pregunta penso en la Marçal quan escrivia: *“I l’atzur d’un triple rebel·lió”*. Per desgràcia les dones encara tenim molt per reivindicar, i la cançó i la poesia són eines necessàries per desvetllar consciències, per despertar la societat, i transmetre aquesta manca i inquietud que encara hem de seguir exigint en l’àmbit ideològic i cultural. Perquè no som transparents, ni mudes, i perquè encara estem molt lluny d’aconseguir la igualtat.

També mantens un vincle molt gran amb la terra que t’ha vist créixer.

Moltíssim. La simbiosi del que veig, del que camino, del que respiro, del que canto, del que sento, del que visc connectada en el meu paisatge, per a mi és única. Els meus records, la meua gent, al Ponent dels dies. Quan em fan aquesta pregunta, sempre penso en aquells versos de Joan Sales tan inspiradors: *“Com tu, estimo la noble egua de la planúria, Lleida, amb els flancs marcats pel ferro de la injúria. Sovint, pels capaltards plens de sagrada por, vaig errabundejant, deixant en la foscor la ciutat sense mur, pels grans camps sense serra.”*

Què és per tu la cultura? I la poesia i la música?

La poesia i la música són més necessàries que mai, i ens obren un espai de reflexió fonamental. Deia Manuel de Pedrolo: *“Una cultura només és viva en la mesura que és conflictiva.”* Considero que precisament un dels sectors menys escoltats acostuma a ser el de la cultura, i

és un gran error. Perquè la cultura és un pilar bàsic de la societat i no podem construir la sobirania d’un país sense la cultura. Deia Montserrat Roig: *“La cultura és l’opció política més revolucionària a llarg termini”*. Seguirem a la trinxera de la resistència cultural, en la defensa de quelcom tan essencial en les nostres lluites diàries, per seguir resistint, per seguir vivint dins d’aquest aire ardent.

Envia un missatge a tots els nostres lectors i lectores!

Tinc moltes ganes de seguir cantant, compartint i fluint amb el públic que vulgui acompanyar-me. Em sento molt afortunada de tot el que aprenc i del que visc.

Per altra banda, si amb les meves cançons, algú descobreix o connecta amb algun poeta, és una cosa que em fa molt feliç, perquè crec que és molt necessari descobrir-los, viure’ls, difondre’ls. En el moment present tan intens que estem vivint, sort que sempre ens quedarà la música, la poesia.

“La cultura és un pilar bàsic de la societat i no podem construir la sobirania d’un país sense la cultura”

*Si tu veus
aquest anunci,
els teus clients
també!*

Potenciem i gestionem la teva publicitat.
Dóna a conèixer la teva empresa.
Offline.
Online.

Truca'ns al 973 001 140.

La Mañana
l'evolució

Dues dècades del premi de poesia Maria Mercè Marçal

El Pla d'Urgell va retre homenatge a una de les dones més universals donant nom a una convocatòria, una aposta que fou arriscada en el seu dia per part del Consell Comarcal, per fomentar la poesia en català com a eina de reivindicació feminista, cultural i identitària. Després de vint anys, el premi Maria Mercè Marçal ha esdevingut un referent de la creativitat poètica als països catalans.

En la vintena edició del premi, els organitzadors van convidar a Lluïsa Julià, presidenta de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana, a fer una xerrada, com amiga i autora de la seva biografia. De la seva xerrada n'hem extret alguns fragments que, amb tota certesa, seran els més encertats per conèixer la personalitat de la Maria Mercè Marçal, i del premi pla urgellenc.

Va ser un encert, ho veiem avui que celebrem la seva vintena convocatòria, crear el premi Maria-Mercè Marçal de poesia que dona visibilitat a una de les veus més importants de la nostra lírica contemporània i, al seu torn, també destaca el lligam amb la terra que va ser el seu bressol i a la qual sempre es va sentir lligada. Avui podem dir que el premi Maria-Mercè Marçal ha consolidat la seva trajectòria i forma part del panorama literari català com mostra la nòmina dels poetes distingits, vinguts de totes les terres catalanes, que el prestigi o que anhelen obtenir-lo.

Tot i néixer circumstancialment a Barcelona, la Maria-Mercè es definia com una 'xiqueta d'un poble del Pla d'Urgell', i sempre va defensar pertànyer a la Catalunya Nova, de procedir de terra endins, allunyada del mar que amb el temps va adquirir un lloc simbòlic en la seva obra, 'expressió de permanència i moviment, de serenitat i d'inquietud'. Va ser a Ivars on va viure tota la seva infantesa, ara

assenyalada per una ruta literària que permet fer un recorregut per les distintes cases on va viure, del carrer Sant Andreu al carrer Balmes, passant per l'ermita amb un monument on s'hi enfila l'heura. També, més enllà dels termes de la vila, cal assenyalar mas Florens, al municipi de Seana, que un dia fou un llogaret de quatre cases sense les mínimes condicions urbanístiques. Allà s'hi van instal·lar a viure durant anys els seus pares, Antoni Marçal i Maria Serra, i la poetessa hi passà els períodes de vacances, primer sola i, més endavant, amb la seva filla Heura. I, naturalment, la masia de cal Tous, a uns tres quilòmetres d'Ivars, la casa construïda a principis de segle XX on els seus besavis paterns havien vingut a instal·lar-s'hi provinents de Sant Martí de Tous, prop d'Esparreguera. Fet que explica que tant a ella com a la seva germana Magda se les conegués com les 'noies de cal Tous' o, simplement, les 'noies Tous'.

A les aules de les antigues escoles nacionals d'Ivars,

Marçal va cursar-hi els primers estudis, i allí va percebre la duresa de la repressió

“Es definia com una ‘xiqueta d'un poble del Pla d'Urgell’, i sempre va defensar pertànyer a la Catalunya Nova, de procedir de terra endins”

franquista dels anys 50, ben patent en una ensenyança repressiva i basada en el càstig, com recordarà al cap dels anys i com m'han rememorat companys seus, o la seva germana Magda, que recordava vivament l'aversion que hi sentia.

La Maria-Mercè va pertànyer a les primeres generacions que es van traslladar a estudiar el batxillerat a Lleida. Hi va poder anar gràcies a una beca. I, també, com molts d'altres, es va traslladar a viure a Barcelona per estudiar a la Universitat. Als anys seixanta, a Lleida, encara hi troba una ciutat casernària, tot i que aviat es van percebre els símptomes de canvi en alguns ambients mentre els arribaven notícies de revoltes de Barcelona i altres parts de la península. Un dels episodis que van marcar-la a Lleida es va produir en l'últim curs de batxillerat en què, animats pel que ara en diríem el tutor del curs, els estudiants van organitzar un recital de Raimon al teatre Principal de la ciutat. Era el 15 de novembre de 1967 i l'espectacle, amb l'aforament ple a vessar, es va convertir en un clam per la llibertat, després d'haver superat els entrebancs governatius habituals, i malgrat les detencions, els dies previs, d'alguns nois acusats d'enganxar els cartells que l'anunciaven. Marçal va presentar l'espectacle amb un company de classe i va entrevistar el cantautor d'El vent. Més tard, Marçal apuntarà la importància que va tenir la 'nova cançó', la formació d'«Els setze jutges» en la seva presa de consciència d'identitat política. De fet, és a Lleida després d'anys escrivint en castellà que decideix canviar de llengua. Les companyes de l'institut, l'actual Màrius Torres, únic que hi havia als anys seixanta, encara ara recorden versos d'un poema d'adolescència que Marçal va recitar en públic en una de les activitats literàries que duïen a terme. Marçal escrivia des dels 6 anys, però no és fins als 15 i és a partir de conèixer 'que hi havia uns textos poètics, amb més o menys qualitat poètica' que pot sentir la identificació amb la pròpia llengua. Més tard va declarar que va ser a Lleida on havia fet 'el pas, el canvi', el 'retorn a la seva llengua'. I va definir l'etapa dels estudis de batxillerat 'com la pila del seu bateig polític'.

En el recorregut poètic, inseparable del vital, Marçal és conscient que el va iniciar aquí, al Pla d'Urgell, i que el terreny nadiu era primordial i essencial en la seva veu. Marçal va fer seu el llenguatge del Pla, i va incorporar el paisatge i el lèxic als seus poemes, on hi trobem termes com 'cotxos' (porcs), 'sàrria', 'caramull', els verbs 'asclar' (tallar) o 'estalzir' (posar sutge), 'teraranys', així com algunes pronúncies occidentals: 'xicolata', 'cantaen' o 'menjaó', o les al·lusions a oficis i tradicions antigues o motius de rondalles.

La convocatòria literària ha sigut possible a la voluntat de les persones que han estat al davant del Consell Comarcal del Pla d'Urgell, que des de l'any 1999 van creure en un projecte que havia de situar la comarca volguda en l'escenari de les lletres catalanes, una aportació a la cultura i a

la identitat d'un territori que també volia projectar la seva intel·lectualitat.

Un altre dels elements militants del premi poètic ha sigut l'editorial lleidatana Pagès Editors. El seu responsable, Lluís Pagès, des d'un principi ha donat suport al premi, obrint un espai en la col·lecció La Suda que ha recollit les obres guanyadores.

Aquestes han sigut les obres guanyadores del premi:

- 1999 *La vida fosca*, Xulio Ricardo Trigo
- 2000 *Opium Spicatum*, Lluís Calvo
- 2001 *Els peus de la boira*, Antoni Albalat
- 2002 *Cans d'esblad*, Francesc Josep Vélez
- 2003 *El fibló i la festa*, Pere Antoni Pons
- 2004 *El viatge*, Guillem Troté
- 2005 *Lletres per a un àlbum*, Manel Rodríguez-Castelló
- 2006 *Sauló*, Andreu Vidal i Bonafont
- 2007 *Anomena'm nom*, Mireia Vidal-Conte
- 2008 *Tots els camins del vespre*, Josep Maria Noguera
- 2009 *Matèria elemental*, Xavier Macià
- 2010 *L'espiga del buit*, Miquel Bezares
- 2011 *El mal de la ubiqüitat*, Ferran Escoda
- 2012 *Per un nus a la gola*, Juan Carlos Elijas
- 2013 *El llançador d'espases*, Eduard Sanahuja
- 2014 *La set intacta*, Ramon Guillem
- 2015 *A dalt més alt*, Carles Dachs
- 2016 *El mapa de l'infinit*, Joan Perelló
- 2017 *L'usurpador*, Àngels Moreno
- 2018 *L'endemà de totes les fosques*, Josep Manel Vidal

De la trajectòria del premi de poesia Maria Mercè Marçal en va sorgir El Sol del Pla, un projecte que el Consell Comarcal va impulsar amb la voluntat de fomentar la poesia entre les noves generacions. La convocatòria combina la poesia i la il·lustració amb la voluntat que els més petits despertin la seva creativitat.

El Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici es consolida com una de les destinacions preferides del turisme estranger

Les dades obtingudes de la passada temporada en referència als visitants del Parc Nacional d'Aigües Tortes i Estany de Sant Maurici, evidencien que l'únic Parc Nacional català es consolida com un dels grans motors de turisme als Pirineus lleidatans.

Com ja és tendència any rere any, el nombre de visitants es distribueix de manera poc uniforme al llarg de l'any, registrant-se forts pics durant els períodes de Setmana Santa i els mesos de juliol i agost.

Estudis recents duts a terme per l'Institut Cerdà i l'Obra Social "la Caixa" indiquen que aquests visitants suposen per entorn del Parc Nacional un impacte econòmic de gairebé 17 milions d'euros.

A partir de les enquestes efectuades als visitants es pot concloure que les persones que visiten el parc solen fer-hi estades de quatre a set dies i destinen un dia complet a la seva visita. El senderisme (en qualsevol dels seus vessants: travesses, alpinisme...) és l'activitat principal, a més de gaudir del paisatge i del patrimoni cultural de la zona.

Des del vessant més didàctic i educatiu, cal assenyalar que durant l'any 2017 s'han fet un total de 96 itineraris de natura acompanyats de guies-interpretadors del Parc Nacional amb unes 1.413 persones ateses. Entre les activitats didàctiques i de divulgació destaquen els 1.005 nens i nenes de centres educatius de les quatre comarques de l'àmbit del parc (l'Alta Ribagorça, el Pallars Jussà, el Pallars Sobirà i la Val d'Aran) que al llarg del 2017 han participat en les activitats d'educació ambiental organitzades dins del programa "El Parc i les escoles", el Dia Eu-

ropeu dels Parcs, el programa europeu de voluntariat "Junior Ranger" i el Dia Mundial dels Ocells.

El Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici és un dels catorze parcs nacionals de l'Estat espanyol i l'únic existent a Catalunya. Situat en el cor dels Pirineus, juntament amb els parcs d'Ordesa i Monte Perdido i el dels Pirineus Francesos, és una excel·lent representació dels principals ecosistemes que podem descobrir a la muntanya catalana.

Cims que superen els tres mil metres d'altura, Rius, barrancs, cascades, que ens fan sentir, vertaderament, al país de l'aigua, més de 200 estanys de formes i colors diversos, i una gran diversitat d'espècies animals i vegetals que lluiten per sobreviure en el medi físic rigorós donant vida a aquest espai natural protegit únic del sud d'Europa.

El Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici ofereix durant les Quatre estacions de l'any un programa d'activitats que inclou itineraris amb servei de guia, sortides amb raquetes de neu en l'època hivernal, jornades naturalistes, exposicions, xerrades i concursos, activitats que tenen per objecte donar a conèixer els principals valors naturals del Parc Nacional d'Aigüestortes per a millorar la protecció i la conservació d'aquests espais privilegiats.

Com visitar el Parc

El Parc Nacional reparteix el seu territori entre quatre grans comarques: Alta Ribagorça, Pallars Sobirà, Pallars Jussà i la Vall d'Aran. De fet, la zona de parc correspon estrictament a les dues primeres i l'àrea perifèrica afecta a les Quatre. L'accés habitual al cor del parc es fa per les dues entrades històriques: Espot (Pallars Sobirà) i Boí (Alta Ribagorça).

En aquests dos pobles es troben els centres d'acollida del Parc, informació, serveis bàsics, mitjans de transport i oferta turística diversa. En alguns llocs trobareu panells informatius i en altres un cartell anunciant que l'entrada a l'àrea del Parc.

Centres d'acollida i informació

Les Cases del Parc són els centres principals d'informació, divulgació, acollida i interpretació, i a la vegada són els centres d'administració i de coordinació de les activitats del Parc Nacional d'Aigüestortes. Hi ha dues localitzacions a Espot i Boí, a causa de la separació geogràfica dels accessos principals. Tant al centre d'Espot com a Boí trobarà documentació bàsica, orientació sobre les condicions del terreny i accessos.

Per una altra banda, als dos centres trobarà guies que mostraran i posaran la natura a les seves mans, tant a l'estiu com a l'hivern. Amb raquetes de neu podrà entrar al Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici, seguint alguns dels itineraris recomanats. Altres activitats que donen vida als centres són les exposicions, els camps de treball, els cursos i les conferències.

Horaris

- Tot l'any: Cases del Parc, a Espot i Boí, i centres de la zona perifèrica a Llessui (Museu dels Pastors de les Valls d'Assua) i el centre d'Informació de Senet.

- Juliol, agost i setembre també es troben operatius els centres d'informació d'Estany Gento, al Pallars Jussà i el de València d'Àneu, al Pallars Sobirà.

- Des de Setmana Santa fins novembre, trobareu personal d'informació als punts de control d'accés de la Palanca de la Molina (Ribera de Sant Nicolau), Planes de Toirigo (Ribera de Caldes) i Prat de Pierró (Vall d'Espot). A Aigüestortes i Sant Maurici durant Setmana Santa i els tres mesos d'estiu.

ECHO®

HONDA

ESPINA

VENDA · REPARACIÓ · LLOGUER
MAQUINÀRIA FORESTAL I JARDINERIA

Autovia A2 - Polígon Industrial Parc Activitats Agroalimentàries, Nau 47A, 25245 Vila-Sana (Lleida)
Tel. 973 710 005 | comercial@espinamaquinaria.com | www.espinamaquinaria.com

"Vine a veure"

el nostre Estand de la FIRA DE SANT JOSEP
del 16 al 19 de març i coneixeràs
LES ÚLTIMES NOVELTATS de Volkswagen i Audi"

servisimo.es

Concessionari Volkswagen i Audi a la Província de Lleida i Barcelona

MOLLERUSSA TÀRREGA IGUALADA

- Taller de mecànica i electromecànica.
 - Manteniment de vehicles.
 - Taller de xapa i pintura.
- Servei de mobilitat Volkswagen assistència i Audi class les 24 H.
 - Servei de recollida i entrega.
- Recanvis i accessoris originals Volkswagen, Audi i Skoda.
- Assegurança exclusiva Volkswagen, Audi i Skoda.
- Venda de vehicle nou Volkswagen, Audi i Skoda.
 - Venda de vehicle usat i seminou.
 - Finançament a mida i opció futur.
 - Finançament protegit.
 - Servei integral (Rènting).

AUDI A4 des de **25.600€**

VOLKSWAGEN T-ROC
des de **19.725€**